

vrijdag 15

ANTWERPEN. Keizerstr., 34, King-Kong, Jannetten-filmfestival, van 20h30 tot 24h. doorlopend.
inl. 031/34.16.40.
ANTWERPEN. Lge. Beeldekensstr., 147, het Rode Boek, 20h., het democratisch socialisme in Vlaanderen, org. Amada.
GENT. Elcker-ik, film Noua, Algerijnse film, Hoogstr. 9.
MECHELEN. Vijf jaar wereldwinkel Mechelen, open-deur dag en mini-boekenbeurs, Onze-Lieve-Vrouwestraat, 28, org. Wereldwinkel, ook op Zondag 16.
OOSTENDE. Konferentiezaal Stadhuis, 20h., film Ole Dole Doff, org. Onderwijskrant.
LENTELEDE. Germinale, Kasteelstr., 20h., film Het Bloed van de Condor, m.m.v. bevrijdingsfilms.
OOSTENDE. 20h., informatie W.E., ond. burgerdienst, film The Hill, met nabespreking, inl. Info-Jeugd Oostende, P. Benoitstr., 5, 059/706935.
TIELT. De Zalm, Kortrijkstr., geschenkenfoor, m.m.v. A.I., Boa, Kela, e.a.
Ook op 16 en 17 December.
HEUSDEN. J.K. Jefa, 19h30, debat, burger- of legerdienst, m.m.v. Milac, Solac, V.V.D.M., I.O.T., en gemeentelijke militiedienst.

zaterdag 16

ANTWERPEN. King Kong, Keizerstr. 34, Janettenfilmfestival, doorlopend, vanaf 20h.30, inl. 031/34.16.40.
ANTWERPEN. Elcker-ik, Consciencestr., 46, 20h., cursus kredieturen, org. Elcker-ik.
WILRIJK. Sagocentrum, Pater Verbiststr. 29, 14h.-17h.30, vormingsnamiddag, Nicaragua, org. Koördinatie van Latijns-Amerika.
HASSELT. 't Roodhuis, 20h., Wim Meeuwissen, met politieke sketches.
OOSTENDE. 14h., vervolg W.E. info. rond burgerdienst, diareeks, paneel-gesprek, bespreking infarade 4, legerdienst, burgerdienst en werken in de Derde Wereld.
Inl. info-jeugd, Peter Benoitstr. 5, 059/70.69.35.
BRUSSEL. Beursschouwburg, Aug. Ortstr. 22, 20h.30, Janettenfilmfestival, Paradis Perdu, en Word is Out, org. D.A.F. i.s.m. de Rooie Vlinder, inl. 091/23.45.40.

zondag 17

HASSELT. 't Roodhuis, T.V. avond over de verkiezingen, bespreking van de uitslagen, 20h.
ANTWERPEN. King Kong, Keizersstraat, 34, Janettenfilmfestival, doorlopend, vanaf 20h.30, inl. 031/34.16.40.
van AIGEM tot ZWIJNDRECHT. Stem, Zwijs, en Werk voort, nationale verkiezingen, van 8h. tot 13h., org. ministerie van Binnenlandse Zaken.

maandag 18

ANTWERPEN. Elcker-ik, Consciencestr. 45, hoe politiek is de sexualiteit, alternatieve samenlevingsvormen, org. Elcker-ik, 20h.
LEUVEN. Elcker-ik, Blijde Inkomststr. 115, vormingscyclus Marxistische denkers, Gramsci, 20h.
BRUGGE. Bakestr. 58, perspectieven voor de progressiviteit in Vlaanderen, m.m.v. Antoon Roossens. (Masereelfonds)
BRUSSEL. A.N.B.J., Grétrystr. 26, 20h., voorstelling van de Zaire-actieve organisaties.
HASSELT. 't Roodhuis, Aldestr. 59, 20h., Zaire-debat.
BRUSSEL. Gasthuisstr. 23, audio-visuele oefeningen, org. vormingsinst. - tuut ABVV.

dinsdag 19

ANTWERPEN. UFSIA, Rodestr. 14, gespreksavond rond adoptie, org. ombudscentrum AMOK.
HASSELT. 't Roodhuis, 59, Aldestr., 20h., literaire avond over vrouwenproblematiek, met Mireille Cottenjé.

BPA agenda

woensdag 20

ANTWERPEN. Vrouwencentrum, Meir 80, 20h., politieke vorming, inhoud door de deelnemers te bepalen. org. Vrouwencentrum.
ANTWERPEN. Elcker-ik, Consciencestr. 46, 20h., ken jezelf en hou je gezond, m.m.v. dr. J. Paskin.
BRUSSEL. Beursschouwburg, 20h.30, Rock Girls walk by en Rocking'Roberto.
HASSELT. Zaal St. Ludovicus Raperingen, Broekenverkoop van Salik, optreden van Gam, inkom 40 fr.

donderdag 21

ANTWERPEN. Elcker-ik, Consciencestr. 45, Oostwaarts, mystiek en meditatie org. Elcker-ik.
ANTWERPEN. Elcker-ik, Consciencestr. 45, 20h., sociale revoluties in Europa, de grote crisis en het fascisme, in de cyclus: de arbeidersbeweging historisch benaderd, m.m.v. J. Brepoels en A. Mommen.
BRUSSEL. Beursschouwburg, 20h.30, toneel: Jan Rap en zijn Maat, door het Mechels Miniatuur Theater.
MECHELEN. Atelier, Katelijnestr.,

20h., org. Elcker-ik, volkshogeschool, en bevrijdingsfilms, film: "de moed van het volk".
GENT. Elcker-ik, Hoogstr. 9, milieu, lokale problemen, org. Elcker-ik.
HASSELT. 't Roodhuis, Aldestr. 9, film "Hard tegen Hard", m.m.v. bevrijdingsfilms.
OOSTMALLE. 21-23 dec., gemeentelijke jeugdraden en jeugdbeleid, cursus Lod. de Raet, Jeugdraad: praatbarak of actieterrein, org. Lod. de Raet, Liedtstr. 27-29, IO30 Brussel, tel. 02/241.88.33.
LEUVEN. Elcker-ik, Blijde Inkomststr. 115, Vormingscyclus Marxistische denkers: Mao.
LEUVEN. Elcker-ik, Blijde Inkomststr. 115, laatste avond van de cursus zwangerschap en bevalling, inl. en inschrijving 016/23.96.92.

vrijdag 22

ANTWERPEN. Vredesconcert, 19h., zaal Samson, Pelikaanstr., o.a. Dr. Dada, org. D.K.L.J.
ANTWERPEN. Het Rode Boek, Lge. Beeldekensstr., 147, de drie werelden theorie, 20h., org. Amada.
St. NIKLAAS. Heistr., onder Kristus Koning kerk, 19h.30, Volkstoneel aan één zeel, m.m.v. de barst, zanggroep Gam, Dopperskabaret, e.a., org. de Barst.
BRUSSEL. Beursschouwburg, 20h.30, toneel, twee ogen zo blauw, door Gerd de Ley, (vrije producties.)
BRUSSEL. Het Rode Boek, J. Volderslaan, IO60, 19h.30, de Trotskistische theorie over de MOC-BSP.-regering. org. Amada.
HASSELT. Cultureel Centrum, 20h., links in Vlaanderen, Jong-soc., Links, K.P., Ral, en Amada.

zaterdag 23

ANTWERPEN. Vredesmars, inl. 016/23.60.06, vertrek aan Berchem Kerk, 9h.30, aankomst in Mechelen, Brusselsestwg. 49, org. DKLJ.
BRUSSEL. Beursschouwburg, 15h., poppentheater: het Ringelindding, door poppentheater Sjaapoo.
TIELT. De Zalm, Kortrijkstr., geschenkenfoor en infoeurs, org. Wereldwinkel, m.m.v. A.I., Boa, Kela, e.a. (ook op 24 dec.)
SITTARD. Jongeren centrum Donkiesjot Kapittelstr. 6, Infoavond: samenwerking met toespitsing op Tihange org. Liek.

zondag 24

BRUSSEL. Vredesmars, inl. 016/236006, Vertrek in Mechelen om 9h.30 aan het station, slotmeeting in Brussel KAJ.-gebouw, Paleizenstr. 90, (nabij Noordstation), org. DKLJ.

maandag 25

HASSELT. 't Roodhuis, 59 Aldestr., video-vertoning, Charlie Chaplin.

15 fr.

B.P.A. BULLETIN

wekelijks nieuwsbulletin van het
BEVRIJDINGSPERSAGENTSCHAP

BPA/162

15/12/78

5de jrg.

EINDREDAKTIE: VLAMINGENSTRAAT 124 3000 LEUVEN. tel: 016/23.87.33. br: 068-0568490-97.
abonnement: 40nrs=500fr 20nrs=300fr ver. uitg.: J. Rohaert Vlamingenstraat 124 Leuven.

BPA/HASSELT
Rederijersstraat 45/6
3500 HASSELT

BPA/KORTRIJK
Burgemeester Pycke-
straat, 40
8500 KORTRIJK

BPA/LEUVEN
Vlamingenstraat, 124
3000 LEUVEN
016/23.87.33.

BPA/GENT
Minnemeers, 3
9000 GENT

BPA/ANTWERPEN
Cogels Osylei, 5
2600 BERCHEM
031/36.81.08.

De v.z.w. BevrijdingsPersAgentschap verzamelt en verspreidt informatie over alle activiteiten die kaderen in de klassen- en bevrijdingsstrijd. Het BevrijdingsPersAgentschap laat het woord aan de personen die direkt bij deze strijd betrokken zijn, die zelf de akties hebben (mee)gemaakt.

Het BevrijdingsPersAgentschap wil een informatieve schakel vormen voor allen die al dan niet georganiseerd het kapitalisme fundamenteel in vraag stellen en/of strijden voor een socialistische maatschappij. Hiertoe moet een correspondentennet over heel Vlaanderen, in elk bedrijf en elke aktiehaard worden uitgebouwd!

Als je zelf met ideeën rondloopt om vanuit jouw streek of straat bijdragen te leveren, foto's op te sturen of om een kern uit te bouwen, wacht dan niet maar begin eraan en neem kontakt op met de redaktie te Leuven. Je kunt ook steeds bercep doen op iemand van BPA om een vergadering, een perskonferentie of een betoging bij te wonen. Bel dan even op naar de dichtstbijzijnde kern.

INHOUDSTAFEL

BINNENLAND

- 3-7. Tindemans II: hoe anders het anders werd. (het kommunautaire, buitenlandse, en sociaal-ekonomische beleid, een overzicht.)
- 8-9. Verkiezingsstandpunten van BSP., KP., RAL., en AMADA.: overzicht in tabelvorm.
10. - Neen aan de 10.000, neen aan de verkiezingspropaganda.
- Verander je leven... stem voor jezelf.
11. AGALEV: anders gaan leven.
12. In de marge van de verkiezingen.
13. Ongehuwd samenwonen mag niet: een zoveelste ontslag om privé-redenen.
14. De Morgen: een nieuw, niet partijgebonden, progressief dagblad voor Vlaanderen.

BUITENLAND

15. Namibië: Het Kruis op je stembrief, kan het kruis van je graf zijn.
16. W.-DUITSLAND: hard tegen hard in het staalconflict.

BUITENLAND: FLASH:

17. Larzac: de deur staat misschien op een kier. Bazel: kerrenergie.

KOMMUNIKEES

18. - Perskommunikee van het Overlegcentum voor de Vrede, n.a.v. Navo-top. (7 en 8/12)
- Persmededeling: Jongsocialisten dreigen met opvoering van eigen show: "Oh, Oostende!!"
- Persmededeling van AGALEV: liever trams dan tanks.
- Persmededeling van het aktiekomitee Neefsteeg.

NIEUWE UITGAVEN

19. De rechten van de dopper.

20. AGENDA.

BPA/FOTO WAS TER PLAATSE

- Antwerpen, 10/12/'78, dag van de mensenrechten.
- Leuven-Brussel, 12/12/'78, studentenmars op Brussel, tegen de 10.000 en de anti-krisiswet.

TINDEMANS II: HOE ANDERS HET ANDERS WERD.

Op 9 maart 1977 kondigde Tindemans de ontbinding van de kamers aan. De toenmalige regering bleef echter aan tot en met de verkiezingen van 17 april 1977. Na een moeilijk formatieberaad, waarbij vooral de kommunautaire problemen centraal stonden, kwam een nieuwe regering tot stand. Het was geen 3-partijenregering, waarvan Tindemans toen luidop liep te dromen, maar een rooms-rode coalitie, aangevuld met de regionale partijen Volksunie en FDF. De regering had namelijk op zich genomen de hervorming van de staat nu eens definitief af te handelen (de blauwdruk hiervoor was het Egmontpakt) en daarvoor is immers een tweederde meerderheid nodig. Deze tweede Tindemansregering is er echter niet in geslaagd deze plannen ten uitvoer te brengen. Eens te meer bleek het de kommunautaire struikelblok die de regering tot vervroegd ontslag dwong. De korte interimregering van Vanden Boeynants bereidde de grondwetsherziening voor, regelde de wetgeving voor de nakende Europese verkiezingen, en roept ons nu zondag 17 december allemaal naar de stembus. Naar aanleiding hiervan namen we ons voor het beleid van de tweede Tindemansregering eens door te lichten. Deze evaluatie omvat drie delen: het kommunautair dossier, het buitenlandse beleid en de sociaal-ekonomische politiek.

kommunautair

HET KOMMUNAUTAIRE DOSSIER

Het is op zijn minst ongebruikelijk te noemen dat in onze bulletins aandacht besteed wordt aan de taalperikelen van ons land. Nochtans is het streven naar ekonomische, sociale en kulturele ontvoogding in wezen een juist en rechtvaardig streven. Het feit dat links, vooral dan in Vlaanderen, het kommunautair probleem al te vlug betitelde als een vals probleem, is een gevolg van het dubbelzinnig karakter van de Vlaamse beweging. Enerzijds zit er in de Vlaamse beweging, van meet af aan trouwens, een onmiskenbaar streven naar sociale rechtvaardigheid en gelijkheid (de taalongelijkheid werd beschouwd als een machtsinstrument van de Franse burgerij). Anderzijds wordt de Vlaamse beweging gekenmerkt door het streven naar macht van een Vlaamse elite die anti-Frans is, omdat ze juist door deze franstaligen gehinderd worden in hun strijd om de ekonomische, politieke en kulturele macht. In hun kielzog situeren zich de extreemrechtse groepjes zoals VMO en Were Di. De linkerzijde staarde zich al te vaak blind op dit aspekt van de Vlaamse beweging en zette er zich dan ook, terecht, tegen af, maar vergat het andere aspekt. Men gooide als het ware het kind met het badwater weg. Wij proberen aan te tonen dat vanuit links perspektief de hervorming die Tindemans II voorstond (het beruchte Egmontpakt), fundamenteel strijdig waren met de belangen van de arbeidersklasse zowel in Vlaanderen

als in Wallonië.

KONKLAAF-GEWOONTE

Vooraleer we de inhoud van het pakt nagaan, bekijken we eerst even de manier waarop het tot stand is gekomen. Men zondert een 14-tal mensen af en laat ze in de grootste geheimhouding tot de uitputting nabij is, een plan bekokstoven, dat dan naar buiten wordt gebracht als zijnde de zaligmakende oplossing voor het kommunautaire vraagstuk in België. Hieraan wordt dan het gehele aanzien van de onderhandelaars gekoppeld, zodat de partijen haastig gedwongen worden het boeltje goed te keuren. Nergens werd in deze besluitvormingsprocedure de direkt betrokkenen geraadpleegd (bv. de Vlamingen in Brussel), laat staan de bevolking, terwijl toch dat wat uitgewerkt was verstrekkende gevolgen zou hebben voor iedere Belg. Wanneer men terecht protesteert tegen de ondemokratische manier waarop bv. beslist wordt kerncentrales te bouwen of autowegen aan te leggen of gevechtsvliegtuigen aan te kopen, waren er hier redenen te over om deze gang van zaken, alleen al vanuit louter democratisch standpunt, aan te klagen. Ook inhoudelijk was het Egmontpakt verre van die aard, dat men het zou kunnen toejuichen.

BRUSSEL

Laten we even de regeling rond Brussel bekijken. In het verleden had men kunnen afdwingen dat het hoofdstedelijk gebied beperkt zou blijven tot de 19 randgemeenten. Het inschrijvingsrecht, dat het de franstaligen makkelijk maakt zich te vestigen in een aantal gemeen-

ten buiten de kring van 19 (vermits zij voor al hun administratie terecht kunnen in een tweetalige randgemeente), is een gevaarlijke stap in de richting van het volledig opgeven van het beginsel van een beperkt hoofdstedelijk gebied, met alle gevolgen van dien. Dit inschrijvingsrecht heeft trouwens al tot gevolg gehad dat de grondprijzen in deze "egmontgemeenten" spektakulair gestegen zijn. De weg wordt dus opengezet voor speculatie en dure verkavelingen. Vlaams-Brabant zal eens te meer zwaar moeten boeten.

DRIELEDEGE GEWESTVORMING

Het pakt had ook de pretentie beide gemeenschappen nu eens eindelijk te laten genieten van een autonomie. Om werkelijk te kunnen spreken van een autonomie moet men drie zaken hebben: een eigen grondgebied, eigen middelen en eigen bevoegdheden. In zekere mate wordt dit inderdaad toegekend aan de twee gemeenschappen, maar de aard van de bevoegdheden en de omvang van de middelen zijn zo beperkt dat men het hier eerder te doen heeft met een schijnautonomie. Een ander negatief aspekt van het pakt was dat het de bevestiging inhield van een 3-ledige gewestvorming (Vlaanderen, Brussel

Wallonië). Dit is wat het Vlaamse bedrijfsleven eigenlijk al altijd wou. Enerzijds zou men in een veel lossere relatie komen te staan met het "kollektivistische" Wallonië, maar anderzijds zouden er genoeg remmen ingebouwd zijn, om avonturen in dat deel van het land te voorkomen. Inderdaad, de schijn-autonomie die belangrijke bevoegdheden laat aan de unitaire organen, en de 3-ledigheid maken dat de conservatieve krachten in dit land stevig in het zadel zitten. Verwacht mag worden dat het Brussels en het Vlaamse kapitaal zullen samenwerken, wanneer men in Wallonië ongewenste hervormingen zou willen doorvoeren. De hier-

door ontstane 2 - 1 verhouding zou dat dus blokkeren. Verder kan men in ruil voor financiële inbreng de nodige afzwakkingen eisen. Wanneer men het zelfbeschikkingrecht van duidelijk gescheiden gemeenschappen aanvaardt, moet men zich ook uitspreken voor een duidelijk federalisme. Het is slechts in een werkelijke autonomie dat de nodige diepgaande sociaal-ekonomische hervormingen kunnen doorgevoerd worden. Zoals de zaken nu staan of zoals ze door het Egmont-pakt zouden zijn geregeld, is het onmogelijk dat één van beide landsdelen een socialistische koers zou gaan varen.

BESLUIT

Zowel de manier waarop de communautaire problemen aangepakt worden, als de voorgestelde oplossingen (inschrijvingsrecht, gewestvorming met 3) zijn onaanvaardbaar voor de linkerzijde. Vermits het toekomstig parlement grondwetgevend zal zijn, zullen de regeringspartijen van morgen met een aantal hervormingen tevorschijn moeten komen. Alles wijst erop (ofr. de standpunten van de burgerlijke partijen) dat deze onvermijdelijk in de richting van Egmont-pakt zullen gaan. De progressieve beweging, zowel in Vlaanderen als in Wallonië, hebben er alle belang bij hiertegen in reactie te komen.

buitenlands beleid

Een kenmerk in ons Belgisch politiek bestel is dat de buitenlandse politiek, weinig of geen aandacht krijgt in de partijprogramma's en dus ook stiefmoederlijk behandeld wordt in de verkiezingskampagne. Het lijkt wel alsof België geen buitenlandse politiek voert, maar schijn bedriegt. Wij pogen hieronder een analyse te maken van het buitenlands beleid van de Tindemans II regering.

België situeert zich op internationaal vlak in de Westerse kapitalistische invloedsfeer. Daarbij komt dat het zich beweegt in de kring van de rijkste landen ter wereld (België komt op de 5de plaats na Koeweit, USA, West-Duitsland en Frankrijk). Deze positie is bepalend voor het Belgische buitenlandse beleid dat, zoals onder zal blijken, niets onverlet laat om deze positie te behouden, uiteraard in samenwerking met de anderen. Dit resulteert onvermijdelijk in een reaktionaire politiek.

Een eerste krachtlijn in de buitenlandse politiek van de Tindemans II - regering, is de ijver waarmee België de "heilige alliantie" met de USA in stand houdt. Deze houding vindt zijn kristallisering in de NATO-politiek van de regering. België stelt zich, dikwijls in tegenstelling met bv. Nederland of Denemarken, steeds op als een bijzonder loyale partner. In tegenstelling tot bv. IJsland, dat er geen leger op nahoudt of Denemarken dat elk jaar systematisch zijn troepensterkte vermindert, staat België altijd kritiek-

loos klaar om zijn "Nato-verplichtingen" te voldoen. Dit heeft geleid tot de uitbouw van een gesofisticeerd beroepsleger, dat miljarden gekost heeft en nog zal kosten. Onder de Tindemans II-regering, werd de aankoop van de eeuw (30 miljard voor gevechtsvliegtuigen) herhaalde malen overgedaan (pantservoertuigen, vrachtwagens). Hier heeft men dan blijkbaar wel voldoende geld voor. Een ander voorbeeld van de houding van de regering is de affaire van de neutronenbom. Daar waar Nederland veel kritiek had op dit wapen dat mensen doodt maar gebouwen spaart en daar toch al een ruim parlementair debat plaatsvond, lijkt het wel alsof onze regering zich van geen neutronenbom bewust is. Wanneer het debat eindelijk zal plaats hebben (als het ooit zover komt) zal men hoogstwaarschijnlijk de dooddoener van de "NATO-verplichtingen" uit de kast halen en de tegenstanders om de oren slaan met "de dreiging van het Oostblok". Deze politiek maakt dat België bewust meedoet aan de onzinnige wapenwedloop en het daarachter liggende militair industriële kompleks (wapenfabrieken en alle aanverwante nijverheids-munitie, computers e.d.) een be-

langrijke steun geeft. Het lijkt wel alsof onze eigen wapenindustrie in feite de politiek in handen heeft. Kenmerkend is ook dat de regering in dit verband geen poot uitstak om de reputatie die België heeft een draaischijf te zijn in de internationale legale en illegale wapenhandel af te bouwen. Daarbij laat de regering toe dat de internationale voorschriften i.v.m. de wapenhandel worden geschonden (ofr. Zeebrugge). Dat België zich volledig inschakelt in de USA-sfeer blijkt ook duidelijk uit de houding in de UNO. De Belgische vertegenwoordiger onthield zich bij de stemming over het verbod op de biologische wapens, alsook bij de resolutie waarin de Palestijnen het recht werd toegekend een eigen staat te hebben.

Op Europees vlak is er eveneens weinig te bespeuren in het Belgische beleid om prat op te gaan. België ijvert voor een nieuw Verenigd Europa, maar wat houdt dat eigenlijk in? In een versterkt Europa zullen de instellingen meer bevoegdheden krijgen, terwijl de uitbreiding van de bevoegdheden van het Europees Parlement lang niet zo'n vlucht zullen nemen. (Men gebruikt het Europees Parlement om het democratisch imago van de EG wat op te poetsen t.a.v. de bevolking). Dit betekent concreet dat de Europese autoriteiten haast zonder democratische controle hun direktieven kunnen uitvaardigen wat zonder meer een aanfluiting is van de meest elementaire democratische beginselen. Daarbij komt dat het machtscentrum veel verder verwijderd zal zijn van de burgers, zodat de mogelijkheid om de politiek te beïnvloeden via direkte actie, haast volledig uitgesloten zal zijn. Dat een Verenigd Europa wel gunstig is voor de grote trusts, maar dikwijls nefast voor de zelfstandigen en de kleine ondernemingen

wordt ten overvloede bewezen door de huidige ekonomische politiek van de EG. Denken we hier maar aan de landbouwbedrijven of de fruittelers. Een uitbreiding van Europa, of een versterking van de instellingen zou wel eens dezelfde nefaste gevolgen kunnen hebben maar dan in andere sektoren. In het sterk Europa van morgen zal West-Duitsland ongetwijfeld een toonaangevende rol spelen. Deze natie zal onvermijdelijk een damproberen op te werpen tegen socialistische krachten in Europa, zoals ze dat nu in eigen land doen. Door de ekonomische machtspositie zal West-Duitsland in de mogelijkheid zijn andere, tolerantere landen te dwingen ondemokratische maatregelen te nemen (bv. een berufsverbod op Europese schaal).

Het is voor deze, weinig verkwikkende Europese gemeenschap, dat België ijvert.

En dan zijn er nog de bilaterale betrekkingen, de individuele be-

trekkingen van België met andere landen. Verre van volledig te zijn overlopen we hier een aantal gevallen.

Vooreerst gaat onze aandacht naar Zaïre. Iedereen zal zich nog wel de opstand in de provincie Shaba herinneren en de handelswijze van onze regering. Onder het mom van "humanitaire redenen" (het redden van landgenoten) is het Belgische leger tussengekomen, om zonder meer de opstand neer te slaan en zo Mobutu te redden en tergelijktijd de eigen ekonomische belangen veilig te stellen. Daarna verklaarde ons land zich bereid het door en door korrupte regime van Mobutu via een ekonomisch hulpplan verder in het zadel te houden.

In relatie tot Zuid-Afrika, voert men een uiterst dubbelzinnige politiek. Ook hier geldt het principe - dat eerstijds Van Elslande toeliet diplomatieke betrekkingen te onderhouden met Chili - "we erkennen geen regimes, maar wel landen". De verklaringen over de

naleving van het UNO-embargo tegen zuid-Afrika, klinken hol, gezien de enorme wapensmokkel in België en de lakse houding van de regering in dit verband. Niet optreden tegen deze smokkel betekent in feite het embargo overtreden. Ook Rhodesië geniet onrechtstreeks steun van de regering, vermits deze toestaat dat op Belgisch grondgebied huurlingen voor het Rhodesische leger worden gerekruteerd. Al even onverkwikkend is onze Ontwikkelingssamenwerking. De globale inbreng haalt niet eens 0,7 % van het Bruto Nationaal Produkt. Van dat kleine bedrag (het moet zo liggen om en bij de 300 milj.) gaat het leeuwenaandeel naar onze voormalige kolonies, waaronder Zaïre, zodat van echte ontwikkelingshulp geen sprake is. En wanneer dan eens een moedig politicus een luttel bedrag wil storten op de bankrekening van een bevrijdingsbeweging (in dit geval de Swapo) wordt dit verhinderd door de konservatieven binnen de regering.

sociaal ekonomisch

Oplapwerk, besluiteloosheid, en onderlinge politieke afgunst zijn de kernwoorden die het beleid van Tindemans 2, op sociaal-ekonomisch vlak schetsen. Dit merken we aan het beleid dat Tindemans 1, van Tindemans 2, zijn voorganger, overerfde, en aan de wijze waarop de hem voorafgaande regeringen zich opstelden, in het zoeken van oplossingen, tegen de zich aankondigende crisis, in het begin van de 70'er jaren. Dat bespreken we in een eerste punt. Daarna komen het nieuw-industrieel beleid, (2), de steun aan de kleine- en middelgrote ondernemingen, (3), de subsidiëeringspolitiek (4), het sectorenbeleid, (5), de overheidsfinanciën en de sociale zekerheid, (6), aan bod. Als toemaat een paragraaf over de werkloosheid, (7).

1) EEN OPLOSSING VOOR DE STRUCTURELE WERKLOOSHEID.

Het scheppen van een aantrekkelijk investeringsklimaat hielp België zich van zijn werkloosheidsprobleem te ontdoen. Dit gebeurde in de jaren zestig. Investeringssubsidies, klaargestoomde industrieterreinen met uitgebouwde infrastructuur, fiscale faciliteiten, een goed wegennet, maakten België aantrekkelijk voor buitenlands kapitaal. Komt daar nog bij een relatief laag loonpeil, weinig controle op bedrijfswinsten, en na enig gedperimenteerde, de zekerheid dat men als multinational, rustig zijn voeten kon vagen, aan de wettelijke verplichting sociale verworvenheden

na te leven.

De té aantrekkelijke omzetvooruitzichten, overdreven marktprospecties, de zich opstapelende overschotten, en de eerste alarmerende

cijfers over inflatie en werkloosheid hadden echter geen maatregelen voor gevolg. Integendeel! Men kende de redenen voor de zich aankondigende crisis, maar in de

algemene winsteuforie, zag men zich niet verplicht maatregelen te nemen tegen een té kapitaalintensief bedrijfsleven (=mechanisering), tegen een té ruim productiepakket, of overdreven technologische verbeteringen, die wel het leven zouden veraangenameen, maar tegelijkertijd vervuiling, vervreemding, en werkloosheid meebrachten. Ook de eerste alarmkreeten van zich zwak nemende sectoren (textiel, staal, energie, half afgewerkte producten) klonken niet luid genoeg om een beleid uit te werken, dat in overleg met de zich aanbiedende concurrenten, nml. de landen van de derde wereld, een eerlijke arbeidsverdeling zou mogelijk maken.

De ontwikkelingslanden bouwden echter hun infrastructuur uit, waren zeer aantrekkelijk op loonvlak en sociale zekerheidsvereisten, en waar het politiek onrustig was zorgden wapenleveringen uit de F.N.-fabrieken van Herstal mede voor de bespediging van een rechtse staatsgreep. Tindemans 2 reageerde pas dan, wanneer arbeidsintensieve bedrijven, met een productie die geen hoog geschoolde arbeidskrachten vereisten, in België de deur dichttrokken om elders de plaatselijke arbeidsverdeling te verstoren. Zowel multinationals, als kleine, voornamelijk textielbedrijven, trokken weg. De geringe controle die men op deze sluitingen had kunnen uitoefenen bleef achterwege en sociaal verantwoorde maatregelen, zoals staatsparticipatie en arbeidscontrole binnen deze bedrijven dierf men niet te nemen.

2) EEN NIEUW INDUSTRIËEL BELEID.

De verkiezingen van April 1977 zouden aanleiding geven, mits men voor Leo Koos, tot een krachtig, menselijk en nieuw industrieel beleid. Minister Claes zou de premier hierbij terzijde staan. Het krampachtig redden van arbeidsplaatsen in verlieslatende bedrijven, sterke overheids- en rijkswacht repressie tegen arbeiders en bedienden die bewezen dat hun bedrijf wel rendabel kon zijn, overheidssubsidies aan bedrijven die zo een reeks kosten op de gemeenschap afwentelden, zonder hun winsten in eerlijke cijfers bloot te geven, en een sociaal programma van stagiaires, Spitaellisten, of mensen met gouden handdrukken, zijn symptomen van een erg wankel beleid. Een volledige analyse van de situatie zou nooit in het openbaar besproken worden. Een globale strategie kwam er niet. En het plan Claes dat, gebaseerd op de principes van een reformistisch socialisme, het staatskapitalisme via het parlement hoopte te realiseren werd de ijskast ingeduwd. Nationalisering van het bankwezen, van de verzekeringen, en het uitbouwen van openbare holdings (op enkele uitzonderingen na) stuitten op sterk CVP-verzet, ondanks de bedoeling van de aangegane coalitie.

3) DE KLEINE EN MIDDELGROTE BEDRIJVEN.

Steun aan multinationals begon ook in CVP/BSP kringen kritieken op te roepen. Men besloot dus de eigen industrie een opkikker te geven. De geplande holdings zouden echter verzanden in de zwakkere sectoren, wat een handige tegenzet van de CVP was tov de holdingseis van de

BSP. Dit maakte de steun aan het kleine, familie bedrijf aantrekkelijker: vooral arbeidsintensieve, exportgerichte, sterk vernieuwende (=productie van afgewerkte luxegoederen) spitssectoren zouden van de faciliteiten van de anti-krisiswet genieten. De concrete gevolgen zijn nog niet zo duidelijk. De administratieve rompslomp werd wel tot een minimum beperkt.

4) DE SUBSIDIERINGSPOLITIEK

Tindemans II paste verder de expansiewetten van 31/12/71 toe. Een arbeidsplaats kostte 100.000Ffr aan subsidies zonder dat hierop controle was, zonder mogelijke sancties bij het niet naleven van de aangegane verplichtingen, zonder de vraag te stellen of deze investeringen structuurversterkend, vernieuwend en rendabel (werkzekerheid op lange termijn) zouden zijn. Het toekennen van deze subsidies had veel weg van een koehandel: de dreiging van buitenlandse ondernemingen met bedrijfssluiting en de daaruit volgende werkloosheid was al voldoende om de staat in een ondergeschikte positie aan de onderhandelingsstafel te dwingen. Sociale spanningen wilde Tindemans II in elk geval niet. Het versterken van de rijkswacht, meer specifiek met anti-stadsguerillamateriaal, zou elk konflikt dat uit de hand dreigde te lopen, wel binnen de perken van de burgerlijke welvoegelijkheid houden. In deze onderhandelingen bleek duidelijk dat staat en kapitaal geen vijandige partners zijn in ruil voor gemeenschapsgelden wil men best een productie een tijdje langer laten renderen.

5) DE SECTORPOLITIEK.

Inflatie, werkloosheid en de situatie van de zwaar gehypotekeerde kunnen bestreden worden door effectieve toestand in de verschillende sectoren gezond te maken. Tindemans II kwam met zogenaamde compensaties aandragen die na het plaatsen van de stellingen, op korte

termijn, voor werkgelegenheid zouden zorgen. Vooral bij de dreiging van drukkingsgroepen, of het nu vakbonden of patroonsorganisaties waren, werden overheidsgelden gebruikt, om etterende wonden dicht te branden. In de staalindustrie werden schulden zonder meer kwijt gescholden, eventuele investeringen moesten schuldputten dempen, vooral in verouderde bedrijven, terwijl rendabele bedrijven met staatsleningen toch privébezit bleven, met het argument dat overheidsbedrijven per definitie inefficiënt zijn. Ook de BSP, in de regering met een herstrukturingsplan, zou dit struisvogelspel meespelen. In de textielsector pakte men zijn kleren bijeen, en verhuisde naar goedkopere produktiegebieden. Jammeren hielp niet meer, maar was wel efficiënt, om een degelijk energiedebat nog maar eens uit te

stellen; terwijl men in alle stilte kerncentrales uitbouwde, opent en herstelt na onvoorzienbare ongevallen, wordt men van zijn energievoorziening steeds meer afhankelijk van buitenlandse ondernemingen, staat Zeebrugge als LNG terminal op springen, en blijven plannen voor de ontwikkeling van zonne-energie in de schuif liggen. Enkele steenkoolmijnen gingen dicht. Steenkoolenergie bleef een onwaardig alternatief, of beter, geen enkel bedrijf ziet er vooralsnog exploitatiekansen, zodat de gunstige onderzoeksrapporten in de vergeethoek verdwalen.

6) DE OVERHEIDSFINANCIËN EN DE SOCIALE ZEKERHEID.

Met de anti-krisiswet hoopte Tindemans II heel wat te besparen. (zie BPA 159). Hij besnoeide waar er het minste weerstand was: bij de bedlegerigen, de doppers, de gepensioneerden. Fiskale fraudebestrijding bleef beperkt tot het opsporen van enkele koppelbazen, zwartwerkers en gastarbeiders zonder vergunning. Over kapitaalsexport schreef men liever niet. De wijze waarop tekorten in verschillende sociale zekerheidskassen moesten opgevuld worden, stuitte op theoretische verschillen tussen BSP'ers als Claes en Spitaels (overheidstussenkomsten) en de CVP'ers Geens en Eyskens (aangroei van de geldmassa, liberaliseren van de macht, streven naar begrotingsevenwicht) wat leidde tot een tweeslachtige besluitvorming.

7) MAATREGELEN TEGEN DE WERKLOOSHEID.

De werkloosheid werd op drie wijzen benaderd: men ging strenger en willekeuriger optreden om werk-

lozen te kunnen schorsen, men drukte kunstmatig de cijfers, en Spitaels schreef stages uit en plaatsingen in het zogenaamde derde arbeidscircuit.

Officiële cijfers werkloosheid:

nov. '78:	293.178
nov. '79:	292.744

of slechts 434 meer in '78. Vergelijken we echter deze cijfers met die van juli '78:

(1)	272.743
(2)	55.186
(3)	15.462
(4)	20.234
(5)	5.775
(6)	9.496
(7)	378.896

- (1): aantal volledig uitkeringsgerechtigde werklozen
- (2): verplicht ingeschrevenen (wachttijd, geschorsten,...)
- (3): vrije, niet werkende wl. (niet dopgerechtigden)
- (4): tewerkgestelde wl.
- (5): beroepsopleiding RVA
- (6): Spitaellisten
- (7): totaal in juli '78 en niet zoals opgegeven 272.743!

Hierbij tellen we verder nog:

gedeeltelijk wl.:	76.662
bruggensioen:	43.068
stagiaires:	26.400
Totaal:	525.026

personen die op een of andere wijze met de werkloosheidsdienst(RVA) te maken hebben.

Wat het plan Spitaels betreft: de nog bestaande stages verschaffen de bedrijven met minstens 50 personeelsleden goedkope arbeidskrachten voor wie er van opleiding weinig sprake is; het bruggensioen verschuift het probleem van de RVA naar dat van de pensioenkassen; de Spitaellisten hebben wel voor 1 jaar werk, maar die arbeidsplaats is aan tijdelijke projecten gekoppeld. Andere activiteiten zouden echter continu worden (warme maaltijdenbedeling). Het laatste deel van het plan Spitaels, humanisering van de arbeid, ontsnapt volledig aan vakbondscontrole en houdt de mogelijkheid in sociale verplicht-

tingen van de werkgever op dit fonds af te schuiven.

Besluit: omdat mensen belangrijk zijn,

wist de regering Tindemans II niet hoe zich te gedragen tegenover financiële drukkingsgroepen en sociale belangen. Men nam beslissingen die enkel crisis bevestigend waren en men dacht selectief sociale maatregelen uit om de mogelijkheid te laten dat elk individu zou hopen hiervan te kunnen genieten en zich dus maar liever kalm te houden.

Op structureel vlak weigerde Tindemans II de Gewestelijke Ontwikkelings Maatschappijen (GOM) en de Nationale Investerings Maatschappijen (NIM), beide socialistische initiatieven, voldoende armslag te geven. Van de kontraktuele planning, de centrale holding, en van het BSP-programma (nationalisatie van energiesector en kredietwezen) dat een deel van het regeringspakt uitmaakte, kwam niets in huis.

Tindemans II was het voorbeeld van een sociaal passieve machtsbestendige, paternalistische regering die zich niet van financiële belangengroepen kon distancieren. Dat de CVP hiervoor geen waardering kreeg leidde tot de niet uitgesproken maar op de verkiezingsaffiches duidelijk getoonde slogan: Nood aan een sterke man. Tindemans III?

BSP

KPB

RAL

AMADA

DURVEN BESLISSSEN, EERLIJKER VERDELEN.	HAK DE KNOOP DOOR.
-DIEPGAANDE HERVORMINGEN VAN INSTELLINGEN NAAR AUTONOMIE. -VOORAFGAANDE OVEREENSTEMMING TUSSEN BREDE WAAIER VAN VLAAMSE EN WAAELSE POLITIEKE KRACHTEN. -BESPREKINGEN VAN GEMEENSCHAP TOT GEMEENSCHAP: GEEN COMMUNAUTAIR OPBOD. -HERZIENING VAN GEMEENSCHAPSAKKOORD OP WEZENLIJKE PUNTEN.	-DEMOKRATISCH FEDERALISME, GEEN SPLITSING. -BELGIE BLIJFT EEN LAND MET TWEE GROTE GEMEENSCHAPPEN, DIE WONEN IN DRIE GEWESTEN.
-SAMENHANGEND TWERKSTELLINGSBELEID DOOR VOORTZETTING PLAN SPITAEIS, PLANMATIGE WERKTIDVERKORTING(36-URENWEK IN '80) EN DOOR EEN VERSTERKT RELANCEBELEID DMV GROTE OVERHEIDSVESTERINGEN(OPENBAAR VERVOER, WELZIJNSSEKTOREN...) -KRACHTDADIGE STEUN AAN BELGISCHE MUNT, TEGEN INFLATIE. -BESTRIJDING KAPITAALSPÉKULATIE. -PLANMATIGE SANERING VAN OVERHEIDSFINANCIËN, ZONDER TE RAKEN AAN SOCIALE VERWORVENHEDEN. -STRIJD TEGEN FISKALE FRAUDE. -VERDERE UITBOUW PLAN CIAES IVM VERNIEUWINGEN INDUSTRIËLE STRUKTUUR. -OPRICHTING VAN OPENBARE EN GEMENGDE BEDRIJVEN, WARS VAN ALLE BUREAUKRATIE. -VERSTERKING VAN DE AANWEZIGHEID EN CONTROLE VAN DE GEMEENSCHAP OP DE FINANCIËLE SEKTOR. -UITBOUW VAN OPENBARE BANK. -UITWERKING VAN NATIONAAL HAVENBELEID. -AANDACHT VOOR SPECIFIEKE KENMERKEN VAN TWERKSTELLINGS-STRUKTUUR IN VLAANDEREN. -KOOPKRACHT BESCHERMEN. -VERSTERKING RECHTSPOSITIE VAN VERBRUIKER. -BELASTINGSDRUK SPREIDEN. -GELIJKE BEHANDELING VAN ALLE GEPENSIONEERDEN. -NIEUW STELSEL VAN SOCIALE ZEKERHEID(VEREENVOUDIGING EN KOORDINATIE) MET DEMOKRATISCH BEHEER VAN DE INSTELLINGEN. -BILLIJKE HERVERDELING VAN ALLE INKOMENS	-OPHEFFEN VAN "ANTI-KRISIS-WET". -TEGEN VOLMACHTENPOLITIEK EN BESPARINGEN TEN KOSTE VAN DE ARBEIDERS. -100.000 NIEUWE ARBEIDSPLAATSEN DOOR DE 36-URENWEK TEGEN '80 MET AANVULLENDE WERVING, INVESTERINGSBELEID GERICHT OP BEHOEFTE VAN GEWESTEN EN SUBGEWESTEN, BETERE WERKING VAN OVERHEIDSDIENSTEN, AFDOENDE HULPMAATREGELEN VOOR ZELFSTANDIGEN EN K.M.O.'S. -OPTREKKEN VAN MINIMUMLOON TOT 24.000fr EN BEHOUD VAN KOOPKRACHT. -INDEXATIE VAN BELASTINGSSCHALEN TOT 750.000fr. -GEZONDMAKING VAN OPENBARE FINANCIËN. -BEKAMPEN VAN BELASTINGSONTDUIKING EN SPÉKULATIE. -OVERHEIDSTATUUT VOOR HET KREDIET- EN VERZEKERINGSWEZEN, BANKEN, STAALNIJVERHEID, ENERGIE EN GROTE METAALKONSTUKTIES. -INVOEREN VAN ARBEIDERSKONTROLE OP ALLE NIVEAU'S.
-GELIJK LOON VOOR GELIJK WERK EN GELIJKE BEHANDELING IN DE ARBEIDERSWERELD. -GLOBALE VERBETERING STATUUT VAN VROUW IN STELSEL VAN SOCIALE ZEKERHEID. -UITSCHAKELEN VAN ONGELIJKHEDEN IN FISKAAL RECHT. -DEGELIJKE INFORMATIE OVER CONTRACEPTIE EN SEKSUALITEIT. -VRIJE KEUZE VAN OUDERSCHAP DOOR BEIDE PARTNERS. -AANGEPASTE WETGEVING OP ZWANGERSCHAPSONDERBREKING. -GELIJK STATUUT VOOR ALLE KINDEREN. -UITBOUW VAN DIENSTVERLENING(KINDERKRIBBEN, PEUTERTUINEN...) -VERLENGING SCHOOLPLICHT NAAR 5- EN 16-JARIGEN. -PLURALISTISCHE SCHOOL. -GEEN NUMERUS CLAUSUS. -OBJEKTIEVE KRITERIA VOOR TOEKENNING STUDIEBEURZEN. -INVOERING MEERDERJARIGHEID OP 18 JAAR. -AANPASSING WETGEVING JEUGDBESCHERMING. -GEHANDIKAPTENBELEID. -VERZORGING IN EIGEN SOCIAAL MILIEU. -PATIENT HEEFT EIGEN ZEG. -UITBOUW VAN GEZONDHEIDSGEWESTEN. -UITBOUW VAN THUISVERZORGING. -GOEDKOPERE GRONDEN, ONTTREKKEN AAN MARKTMECHANISME. -HARMONISCHE RUIMTELIJKE ORDERING. -AANGEPAST HUISVESTIGINGSPROGRAMMA EN WOONMILIEU. -DE HUURDER BESCHERMEN.	-ABORTUS UIT HET STRAFRECHT. -ZINVOL MOEDERSCHAP. -STOPZETTING VAN ALLE GERECHTELIJKE VERVOLGINGEN IVM ABORTUS -GEEN AFBRAAK VAN ONDERWIJS, WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK EN KULTUUR. -STEMRECHT OP 18 JAAR. -AFSCHAFFING VAN VERHOOGING VAN INSCRIFVINGSGEELD. -VERLAGING VAN KLASSE-NORMEN IN HET ONDERWIJS. -BEVORDEREN VAN SOCIALE WONINGBOUW, KOLLEKTIEVE UITRUSTINGEN, OPENBAAR VERVOER, MILIEUBESCHERMING EN RECHTSHULP. -BOUWSTOP KERNCENTRALE, TEGENSPREKELIJK PARLEMENTAIRE DEBAT. -VERLENEN VAN ZEKERE POLITIEKE RECHTEN OP GEMEENTELIJK VLAK, VOOR GASTARBEIDERS.
-BUDGETTAIRE, WETGEVENDE EN CONTROLERENDE MACHT VOOR RECHTSTREEKS VERKOZEN EUROPEES PARLEMENT. -INVOERING EKONOMISCHE EN MONETAIRE UNIE. -DAADWERKELIJKE CONTROLE OP MULTINATIONALE ONDERNEMINGEN. -UITBREIDING VAN GEMEENSCHAP. -EUROPEES ONTWIKKELINGSBELEID. -INITIATIEVEN BEVORDEREN INZAKE ONTSPANNINGSPOLITIEK. -VERBOD NEUTRONENBOMENSTOCK OP ONS GRONDGEBIED.	-AFSCHAFFEN VAN BLOKKENPOLITIEK. -BELGISCHE INITIATIEVEN TEGEN BEWAPENINGSWEDLOOP. -BEVRAGEN VAN MILITAIRE UITGAVEN. -PARLEMENTAIRE CONTROLE OP WAPENHANDEL. -GEDEMILITARIZEERDE ZONE IN CENTRAAL EUROPA. -GEEN NEUTRONENBOM IN EUROPA. -EERBIED VOOR ONAFHANKELIJKHEID VAN VOLKEREN.

NEEN AAN DE KRISIS: ABVV EN ACV. VECHT VOOR EEN ARBEIDERSREGERING.	SAMEN STERK, VOOR VRIJHEID EN WERK.
-TEGEN KOMMUNAUTAIRE TWIST DIE BURGERIJ TEN GOEDE KOMT. -TEGEN EENHEIDSSSTAAT EN EGMONTAKT. -FEDERALISME MET TWEE(FEDERAAL PARLEMENT, FEDERALE REGERING, EIGEN EKONOMISCHE, FISKALE, SOCIALE EN KULTURELE POLITIEK) -FEDERALISME ALS MIDDEL OM BETER DE BELANGEN VAN DE WERKENDE BEVOLKING TE VERDEDIGEN. -FEDERALISME VERBONDEN MET ANTI-KAPITALISTISCHE STRUKTUURHERVORMINGEN. -GEEN AFDANKINGEN, GEEN SLUITINGEN. -TELKENS OMSCHAKELING TER PLAATSE MET BEHOUD VERWORVEN RECHT. -GEEN OPENBARE SUBSIDIES ZONDER KONTROLE. -OPENBAAR INDUSTRIËEL INITIATIEF ONDER ARBEIDERSKONTROLE. -36-URENWEK: ZONDER VERLIES VAN INKOMEN, MET EVENREDIGE AANWERVINGEN EN KONTROLE OP WERKRITME. -GEWAARBORGD MINIMUMLOON: 22.500fr. -GEEN LOONSTOP, GEEN LOSKOPPELEN VAN DE LONEN VAN INDEX. -VOLLEDIGE EN AUTOMATISCHE INDEXERING VAN BELASTINGSSCHALEN. -AFSCHAFFING SAMENVOEGING INKOMENS VAN ECHTGENOTEN. -OPTREKKEN PENSIOENEN. -GELIJK LOON, GELIJKE PROMOTIEKANSEN. -OPHEFFING BANKGEHEIM, KONTROLE OP DE BANKEN. -NATIONALISATIE VAN BANKEN ZONDER SCHADEVERGOEDING. -NATIONALISATIE SLEUTELSEKTOREN ZONDER SCHADELOOSSTELLING. -VOLLEDIGE ARBEIDERSKONTROLE. -SYNDIKALE VRIJHEID. -DEMOKRATISCHE VERKIEZINGEN.	-VOOR EEN DEMOKRATISCHE REGIONALISERING. -RUIME DECENTRALISATIE. -EENHEID VAN VLAAMSE, WAAELSE EN BRUSSELSE WERKERS EN DEMOKRATEN. -TEGEN ELKE FORM VAN DISKRIMINATIE. -RESPEKT VOOR ELKE TAALGROEP. -ONTMANTELING VAN BUREAUKRATISCHE STAATSMACHINE EN DEMOKRATISCHE DEELNAME VAN HET VOLK AAN HET BESTUUR. -NEEN AAN DE SOCIALE AFBRAAK. -TEGEN DE VOLMACHTEN EN AUTORITAIRE TEGERINGEN. -DE MACHT VAN DE MONOPOLIES BREKEN. -NATIONALISEREN VAN BANKEN EN MONOPOLIES ZONDER SCHADELOOSSTELLING. -ONMIDDELLIJKE INVOERING VAN 36-URENWEK MET 10% NIEUWE AANWERVINGEN, EN AANGEPAST ARBEIDSRITME. -VERVANGENDE WERKGELEGENHEID BIJ IEDERE SLUITING. -OPTREKKEN VAN MINIMUMBEDRAG VAN PENSIOENEN EN INVALIDITEITSUITKERINGEN. -SOCIALE ZEKERHEID ONDER BEHEER VAN VERZEKERDE ZELF. -VERHOOGING VAN BELASTINGEN OP HOGE INKOMENS, GROTE ERFENISSEN EN ONDERNEMINGS-RESULTATEN. -VERBOD VAN OVERUREN. -VERPLICHTE NIEUWE AANWERVINGEN VOOR "SPONTANE AFVLOEINGEN" EN PREPENSIOENEN. -VASTE AANWERVING MET EEN VOLWAARDIG STATUUT VAN ALLE TEWERKGESTELDE WERKLOZEN AAN DE STAAT EN IN HET BIJZONDER TIJDELIJK KADER. -SYNDIKALE DEMOKRATIE. -VOLLEDIG VERBOD OP AFDANKING VAN SYNDIKALE VERKOZENEN. -SYNDIKALE EENHEID(ABVV-ACV) EN VRIJE DEMOKRATISCHE DELEGEE-VERKIEZINGEN. -STOP SANKTIES TEGEN WERKLOZEN EN WERKLOZENSTEUN AAN 80% VAN HET LOON.
-ABORTUS UIT HET STRAFRECHT. -GEEN REPRESSIE TEGEN VROUWEN EN DOKTERS EN CENTRA VOOR GEZINSPLANNING. -UITBREIDING VAN KINDERKRIBBEN. -GELIJK LOON VOOR GELIJK WERK, GELIJKE PROMOTIEKANSEN. -TEGEN PART-TIME, VOOR 36-URENWEK. -PLAATS VOOR VROUW OP ALLE NIVEAU'S IN VAKBEWEGING. -KIESRECHT EN VERKIESBAAR VANAF 18 JAAR. -TEGEN SEKSUELE REPRESSIE(O.A. HOMO'S). -POLITIEKE EN DEMOKRATISCHE RECHTEN OP SCHOOL. -GELIJK LOON VOOR GELIJK WERK, RECHT OP ARBEID, WEG MET WACHTTIJD. -HANDEN AF VAN SOCIALE ZEKERHEID. -GRATIS GENEESKUNDE. -VOLWAARDIG PENSIOEN. -KINDERGEELD:PROGRESSIEVE AANGROEI VOLGENS LEEFTIJD. -TEGEN KERNENERGIE, EEN NATIONAAL REFERENDUM. -HALT AAN RAZZIA'S, ALLE DEMOKRATISCHE RECHTEN VOOR GASTARBEIDERS. -ONTBINDING VREEMDELINGENPOLITIE.	-GELIJK LOON VOOR GELIJK WERK. -ABORTUS UIT HET STRAFRECHT. -RECHT OM ZELF AANTAL KINDEREN TE BEPALEN. MOGELIJKHEDEN BIEDEN AAN OUDERS OM HUN KINDEREN BEHOORLIJK OP TE VOEDEN. -GEMENGDE OPVOEDING VAN JONGENS EN MEISJES IN GEEST VAN GELIJKHEID TUSSEN MAN EN VROUW. -STEMRECHT OP 18 JAAR. -TEGEN JEUGDWERKLOOSHEID EN ONDERBETAALD WERK. -TEGEN 10.000fr INSCRIFVINGSGEELD. -GRATIS ONDERWIJS. -VERLAGING AANTAL LEERLINGEN PER KLAS. -VOLLEDIGE POLITIEKE RECHTEN VOOR VREEMDE ARBEIDERS.
-ONTBINDING VAN RIJKSWACHT, WEG MET CENTRALE KOMPUTER. -GEEN BEROEPSLEGER, HALVERING VAN HET LEGERBUDGET. -TERUGTREKKING BELGISCH LEGER UIT DUITSLAND. -BELGIE UIT DE NATO, DE NATO UIT BELGIE.	-GEEN VERSPILLING, GOEDKOPE DEFENSIEWAPENS AFGESTEMD OP EEN VOLKSMILITIE. -BELGIE MOET STELLING NEMEN TEGEN WAANZINNIGE BEWAPENING. -DEMOKRATISCHE EN SYNDIKALE RECHTEN VOOR DE SOLDATEN. -UITBOUW VAN DEMOKRATISCH ALTERNATIEF DEFENSIEMODEL TEGEN SUPERMOGENDHEDEN. -VOOR MEER EFFICIENTE ONTWIKKELINGSHULP, DIE DE SELF-RELIANCE, DE ONAFHANKELIJKHEID EN DE PLATTELANDSEKONOMIE IN DE DERDE WERELD STEUNT.

NEEN AAN DE 10.000, NEEN AAN DE VERKIEZINGSPROPAGANDA.

(BPA/LEUVEN, 11 DEC 1978)

We zijn eens ons licht gaan opsteken bij het aktiekomitee tegen de 10.000, om te weten te komen waarom men het juist op de verkiezingsaffiches heeft gemunt. Een woordvoerder van het aktiekomitee: "Het initiatief om de verkiezingsaffiches systematisch te verwijderen, kwam eigenlijk van het aktiekomitee te Brussel, maar werd door de meeste andere aktiekomitees overgenomen, omdat men het allemaal een zinvolle aktie vond. De bedoeling is duidelijk: de verkiezingspropaganda boycotten en dit om voornamelijk 2 redenen: ten eerste als uiting van protest tegen alle partijen die zich niet openlijk uitspreken tegen de 10.000 en/of zich niet kanten tegen de politiek van de krisisswet, en ten tweede omdat het onaanvaardbaar is dat de partijen massa's geld aan de verkiezingen spenderen, terwijl ze an-

ders zonodig moeten besparen ten nadele van de minst begoeden."

Ook in het kader van de verkiezingen, is de mars op Brussel te situeren. De studenten menen dat dit tijdstip gunstig is om een

mars te doen, omdat de politici nu hypergevoelig zijn voor wat in het nieuws komt en voor wat hun kiezers daaromtrent denken.

Maandagmorgen (11 dec.) zijn enkele studenten van de fakulteit kriminologie in hungerstaking gegaan. Zij melden daarbij dat ze het niet voor de grap doen, dat ze het daarmee opnemen voor een serieuze zaak, die iedereen aanbelangt. Iedereen is uitgenodigd om zich bij hen aan te sluiten. Afspraak in 't Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven, op de eerste verdieping, kleine zaal.

We kregen ook nog een kommuniquee van de ABVV-jongeren van het gewest Antwerpen, waarin zij zich solidair verklaren met de aktie van de studenten. In dit verband klagen zij vooral het brutale optreden van de politie aan, zoals men dit ook kan zien bij andere sociale conflicten.

VERANDER JE LEVEN... STEM VOOR JEZELF.

Onder deze titel voert een groep anarchisten een anti-elektorale campagne in Brussel en Wallonië

"Op 17 december verplichten de politici U, vermits de stemming wettelijk verplicht is, hun te steunen in de kommunautaire twist om U niet toe te laten U uit te spreken aangaande de echte problemen: de economische crisis en de werkloosheid het recht van de vrouw, de vrijwaring van het leefmilieu, de kwaliteit van het onderwijs, de politisering van de Openbare Diensten enz.", aldus een pamflet van de aktiegroep.

U kunt nochtans stemmen of niet stemmen. Wanneer een Belgisch bur-

ger de stemplicht niet vervult, kan hij veroordeeld worden tot een boete van 400 Bf. Bij de laatste verkiezingen hebben duizenden mensen niet gestemd, zij werden echter nooit juridisch vervolgd. Voor deze verkiezingen is het meer dan waarschijnlijk dat de huidige machthebbers ook niets zullen ondernemen om geen bekendheid aan dit feit te geven. In ieder geval is er een groep advocaten bereid de niet-stemmers kollektief te verdedigen voor het Hof Ter Verdediging van de Rechten van de Mens te Straatsburg. België is één van de laatste

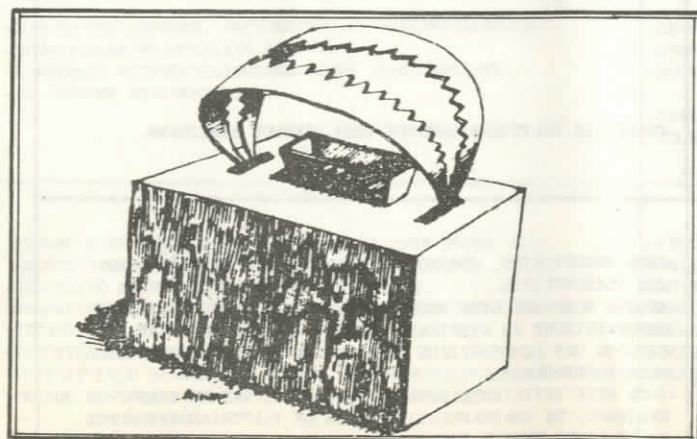
landen in West-Europa waar de stemming verplicht is.

Naast deze anarchisten zijn er nog een aantal andere groepen die een campagne voeren tegen het elektorale cirkus: feministen, een groep kulturele werkers en niet-georganiseerden. Op vele plaatsen o.a. te Brussel, Leuven en Gent werden de borden met verkiezingspropaganda door studenten vernietigd. Van de 80 borden die in Leuven geplaatst werden, blijven er nog maar enkele overeind.

Er werd eveneens een petitie gemaakt, waarin men eist dat

- het recht om te stemmen of niet niet te stemmen als een democratische vrijheid zou erkend worden in België
- dat het feit van niet te stemmen erkend zou worden als een weigering van de oplossingen die door de verkiezingskandidaten worden voorgesteld
- dat het percentage niet-stemmers officieel bekend zou gemaakt worden

Op 17 december rond 14 u. wordt er een bijeenkomst en wandeling georganiseerd rond de vijver van het Terkamerenbos te Brussel. De stembrieven van hen die niet willen stemmen, zullen hier samen met een pamflet aan een ballon gemaakt worden en de lucht worden ingelaten.

AGALEV: ANDERS GAAN LEVEN.

(BPA/A'PEN, 10 DECEMBER 1978)

Als typevoorbeeld van één van de vele groene lijsten die op 17 december zullen meedingen in de verkiezingswedloop, willen we hier 'AGALEV' even bespreken. Agalev is misschien niet de grootste groene partij, maar wel een vereniging die al vanaf '73 meedraait en tal van initiatieven en akties op haar naam heeft staan. Grotere akties waren:

PROGRAMMA

1. Een andere ekonomie. "Laat onze ekonomie zich afstemmen op onze echte behoeften. Maken wij er opnieuw de wetenschap van de zuinigheid van."
2. Terug naar kleinere bedrijven. Multinationals beslissen zonder overleg over hun bedrijven. Ze zijn sociaal onkontroleerbaar. Daarom wil Agalev voorrang aan on-

8. Verdere verloederling halt toeroepen.

9. Wapens weg. De wapenfabrieken kunnen omgeschakeld worden.

10. Egmont. Hierover wil men liever over zwijgen. Agalev neemt het niet dat al jaren de problemen van de grondwetsherziening aan de orde komen, terwijl de echte nood van elke dag opzij geschoven wordt.

Hun programma ontstond niet door een analyse, maar wel door een konfrontatie met de realiteit en enkele ideeën van het ter ziele gegane Politiek Alternatief. Oorspronkelijk voerde men alleen akties rond het milieu, zonder te twijfelen aan het kapitalistisch systeem. Geleidelijk aan is men gaan inzien dat er geen reële oplossingen mogelijk zijn in dit systeem. Hierdoor dringt zich nu de noodzaak op om ook op ekonomisch vlak een alternatief te formuleren. Een cruciale vraag hierbij is voor Agalev de volgende: 'hoe zullen we het kapitalisme bestrijden?'.

Tot nu toe heeft men altijd gekozen voor ludieke en vreedzame akties, maar deze werkwijze begint ook vragen op te roepen. Agalev kan dus niet meer gerekend worden bij de 'groene' milieugroepen, maar is nog niet rood. Ze zien wel in dat ze systeembestendig kunnen werken, door enkel op milieuvlak te werken. Agalev komt bij deze verkiezingen op, niet om zetel(s) te winnen, wel om 'een teken aan de wand' te zijn.

Bij de vorige parlementsverkiezingen haalde Agalev 0,3% van de stemmen.

'Daarom komen we bij de verkiezingen op met onbestaande middelen en onbekende mensen, zodat ieder die anders, d.w.z. stiller, soberder en samenhoriger wil gaan leven, zich zonder moeite en hoopelijk met vreugde in ons zal kunnen herkennen.

Agalev komt op met bijna volledige lijsten voor senaat, kamer en provincie. De lijsten worden volledig alfabetisch opgesteld om elke persoonlijke promotie te vermijden. Het is dan ook om deze reden dat Luk Versteyleen niet voorkomt op de lijsten. Samenwerking met andere groene lijsten of politieke partijen werd onder andere om technische redenen (te korte tijd) niet mogelijk geacht.

Men voorziet dit wel voor de gemeenteraadsverkiezingen van '82 onder het motto 'Geen versnippering - wel verscheidenheid'.

-de fietselingen tegen het duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet

-het grote kernenergiegebeuren tegen de wildgroei van kerncentrales

-de nationale betaalstaking tegen de tariefverhoging van het openbaar vervoer

-'Boerenverweer'-aktie tegen de gedwongen ruilverkavelingen.

Verder waren er voor Antwerpen zelf talloze kleinere akties rond het verdwijnen van bomen in de stad, tegen de metro-bouw, voor het leefbaar maken van buurten...

ze kleine ondernemingen en handelszaken.

3. Straat voor de mens, niet voor de machine, met een goedkoop openbaar vervoer.

4. Dorpen redden.

5. Kleine scholen, verbonden met de leefgemeenschap.

6. Gastarbeiders: medemensen "Zij die onze medewerkers moesten worden, moeten nu ook onze medemensen zijn."

7. Huizen vernieuwen, in plaats van dure nieuwbouw.

IN DE MARGE VAN DE VERKIEZINGEN.

Naar aanleiding van de verkiezingen, hebben verschillende progressieve organisaties hun standpunten naar voren gebracht. (BPA/A'PEN, 9 DECEMBER 1978)

RECHTEN MINDERJARIGEN

Elke kiezer van Antwerpen zal op 17 dec. een pamflet in de handen gestopt krijgen, waarin opgekomen wordt voor de rechten van minderjarigen. Verschillende JAC's en JIC's (Jongerenadviescentra en Jongereninformatiecentra) namen hiervoor het initiatief. Zij stellen reeds geruime tijd de eis "Meerderjarig op 18", maar werken deze eis verder uit dan het wetsontwerp Vanderpoorten. "In ons land wordt aan het jongerenprobleem weinig aandacht geschonken: wel aan de sectoren die voor het behoud van hun duidelijk afhankelijke positie noodzakelijk zijn, zoals onderwijs, sport en ontspanning. Aan de rechteloosheid en de onmondigheid van de minderjarige zelf ten aanzien van de maatschappij en ouders, wordt niet geraakt".

Een minimum voorwaarde om de jongeren als maatschappelijk waardig te beschouwen, vindt men het invoeren van stemrecht op 18 jaar voor het parlement. Verder willen deze verenigingen dat een kind vanaf zijn geboorte bepaalde basisrechten moet hebben en dat men verder trapsgewijze rechten en plichten moet toekennen aan minderjarigen. Hiervoor werd een ontwerp opgesteld dat verschillende rechten toekent op belangrijke domeinen:

- vrijheid van mening en beweging
- betrekkingen met derden
- hulpverlening
- huwelijk
- onderwijs
- financiën
- rechtsbescherming
- kiesrecht

Zo wordt bv. gesteld dat een jongere, vanaf 12 jaar, het recht zou moeten hebben om zelf een proces te beginnen. Verschillende van deze voorstellen werden geformuleerd vanuit de dagelijkse praktijk met jongeren die in de kliniek geraken met welwillende (?) opvoedende en/of onderdrukkende instanties.

DEMOKRATISCHE EENHEID

De contactgroep "Demokratische eenheid", gestart onder auspiciën van het Daens Aktie Fonds (DAF), wil "vanuit de strijd tegen de huidige sociale en economische crisis, de eenheid en samenwerking tussen vooruitstrevenden versterken in Vlaanderen rondom duidelijke en concrete, onmiddellijk realiseerbare aktiepunten:

- Tewerkstelling: - inschrijving van het recht op tewerkstelling in de grondwet
 - algemene vermindering van de arbeidsduur met 10%, met behoud van loon en met dringende aanvullende tewerkstelling;
- Vrede in Europa: geen opslagplaats voor de neutronenbom in België;
- Apartheid en racisme misdaad tegen de mensheid
 - opschorting van het kulturele akkoord tussen België en Zuid-Afrika
 - wettelijke maatregelen om het UNO-verdrag tot bestrijding van het racisme mogelijk te maken;
- Grondbeleid: - loskoppeling van de grondprijs van de bestemming van de grond
 - democratische controle in de wijken op de bestemming en het gebruik van de grond
 - oprichten van gemeentelijke grond- en bouwregies;
- Direkte democratie in de wijken
 - verplichting tot het houden van een referendum wanneer hiervoor een bepaald aantal handtekeningen zijn verzameld
 - oprichting van rechtstreekse verkozen wijk- en dorpraden.

Een formulier met deze eisen werd rondgestuurd naar alle parlementariërs. De petitie heeft reeds de steun gekregen van Achiel Smets (CVP), Wivina De Maester (CVP), Karel Van Miert (BSP), Willy Callewaert (BSP), Jef Sleekx (BSP), Louis Van Geyt (KPB).

Wat in dit programma opvalt, is dat er geen enkel punt rond de situatie van de vrouw wordt ingelast, in dit geval het uit het strafrecht halen van abortus.

ANTI - FASCISTISCH FRONT

Het Anti-Fascistisch Front van Antwerpen, dat meer dan 20 organisaties groepeerde, wijst de kiezers op enkele gevaren:

- racisme, of het opzetten van Belgische tegen buitenlandse arbeiders;
- versterking van leger en rijks-wacht;
- samenwerking van knokploegen met uiterst rechtse politici onder het mom van Protea;
- een verder schrijdende censuur;
- het "sterke man"-imago dat sommige politici zich trachten te geven is een rechtstreekse bedreiging voor de democratie.

FEM-SOC GROEPEN

De koördinatie van feministische-socialistische groepen in Vlaanderen stelt dat in de voorbije regering Tindemans II van de eisen van de vrouwenbeweging niets werd gerealiseerd. Integendeel, de vrouwen blijven extra zwaar getroffen door de werkloosheid, van werktijdvermindering per dag kwam niets in huis, aan vrouwen wordt tweederangswerk onder de vorm van part-time opgedrongen. Abortus is nog steeds strafbaar en bovendien zijn nieuwe vervolgingen ingesteld tegen vrouwen, medewerkers en dokters die abortus op aanvraag van de vrouw, in medisch verantwoorde omstandigheden uitvoeren. Goede en goedkope kollektieve voorzieningen worden niet uitgebouwd en de idee van de vrouw aan de haard wordt weer gepropageerd.

Hiertegenover stellen de femsogroep opnieuw hun eisen, die alleen door actie van de arbeidersbeweging en de vrouwenbeweging zullen afgedwongen worden. De femsogroepen roepen iedereen op ook in het stemhokje de juiste konklusies te trekken.

- Ze zullen blijven actie voeren voor hun eisen:
- recht op arbeid voor mannen en vrouwen; gelijk loon voor gelijkwaardig werk;
 - 36-urenweek, tegen part-time werk;
 - wegwerking van alle diskriminatie tov de vrouw inzake sociale zekerheid;
 - goedkope wijkrestaurants, wasserettes en andere kollektieve voorzieningen;
 - abortus uit het strafrecht; de vrouw beslist zelf; gratis voorbehoedsmiddelen voor iedereen.

Rechten Minderjarigen
p/a: Jeugdinfo A'pen
Gen. Eisenhowerlei 47
2200 Borgerhout
031/ 36 55 30

Demokratische éénheid
p/a: D.A.F.
Oude beurs 30
2000 A'pen
031/ 34 22 36

A.F.F.
p/a: R. Rijsbrack
Bedevaartstr. 27
2030 A'pen
031/ 42 54 33

Femsoc-groepen
p/a: Siska Léger
Vlaamse Kaai 49
9000 Gent

ONGEHUWD SAMENWONEN MAG NIET: EEN ZOVEELSTE ONTSLAG OM PRIVÉ-REDENEN.

(BPA/Leuven - ingezonden) In het Koninklijk Instituut voor Kinderen met Gehoor-Spraak-Taal- en/of Leerstoornissen, Jonghelinckstraat, 17 te Antwerpen, werden 2 personeelsleden ontslagen op 1.11.'78. Respektievelijk 4 jaar en 5 jaar dienst. In de ontslagbrief werd geen reden vermeld.

AANLEIDING: ANONIEME BRIEF.

Heel deze zaak ging aan het rollen toen in juni '78 de leden van de Raad van Beheer van dit Instituut en Mgr. Danneels, bisschop van Antwerpen, een anoniem schrijven kregen. Samen met onjuiste, lasterlijke aantijgingen werd bekend gemaakt dat deze 2 mensen ongehuwd samenwonen.

Sedert meer dan een jaar vormen zij een gezin; geruime tijd was dit reeds bekend bij de direktie en de voorzitter van de Beheerraad. De werking binnen de instelling werd hierdoor echter nooit geschaad.

In september '77 werd mev. C zelfs bevorderd tot direktrice van het Internaat omwille van haar kwaliteiten.

Op grond van het anoniem schrijven belastten 'kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders' kanunnik van Aalst, Inspekteur Vrij Onderwijs te Antwerpen, met een onderzoek.

Na enkele vergaderingen van de Raad van Beheer, waarvan hogerge-noemd inspekteur deel uitmaakt, bleek duidelijk dat slechts 2 van de 7 leden het ontslag wensten.

Vier van de 6 leden (de heer M. had zijn ontslag gegeven op dat moment) stuurden een schrijven aan kanunnik van Aalst, waarin stond dat zij niet konden akkoord gaan met zijn vraag tot ontslag van de betrokken personeelsleden, aangezien dit "bij nader inzien... kinderen en personeel meer schade dan voordeel zou brengen" (sic). De heer Posson, schepen van Antwerpen en lid van de Beheerraad, wenste dit schrijven niet mee te ondertekenen.

Volgens de statuten van de Raad van Beheer was deze zaak dus voorbij.

TOCH LAST MET DE KATHOLIEKE MORAAAL.

Tijdens de maanden juli '78 en au-

gustus '78 maakten twee leden er werk van om de anderen op hun beslissing te doen terugkomen. In oktober was het zover, na 5 maanden kregen deze 2 mensen dan toch hun ontslag met vooropzeg, ingaande op 1.11.'78 en eindigend op 31.8.'79. De Raad van Beheer vroeg aan de schooldirekteur een lijst van de personeelsleden die niet 'deugden' want ook nog andere mensen leven, volgens hen, strijdig met de 'Katholieke Moraal'.

Er kwam een aktie van de personeelsleden en het ouderkomitee op gang. Zij poogden besprekingen aan te vatten met de Raad van Beheer. Zij eisten:

- ontslag intrekken van beide personeelsleden;
- vrijwaring van inmenging in privé-leven;
- onderzoek naar de anonieme schrijver, gezien vermoedens in de richting gaan van een eigen personeelslid.

Toen het de Raad duidelijk werd dat het personeel tot akties zou overgaan, vroeg ze een gesprek aan met de syndikale afgevaardigde en een afgevaardigde van de LBC.

Dit gesprek ging door op maandag 27.11.'78 op het stadhuis te Antwerpen, op het kabinet van schepen Posson. Uiteindelijk kwam men tot volgend compromisvoorstel:

- mev. C zou terug aangeworven worden met behoud van haar functie.
- mr. V, maatschappelijk assistent zou ontslagen blijven.

Over de principiële eis 'geen inmenging in het privé-leven', wenste de Raad niet te spreken. De andere personeelsleden die niet 'deugden', hebben dus geen garantie dat ze er in de toekomst mogen blijven.

Volgens de Raad werd een onderzoek naar de anonieme schrijver ingesteld, maar dat leverde geen resultaten op. Zij wenste geen details te geven over het uitgevoerde onderzoek. De Beheerraad bevestigde in een schrijven, met de anonieme brief zelf geen rekening te houden, wel met de beweerde feiten erin vermeld (waar ligt het verschil?).

Op 28.11.'78 had een verzoeningsvergadering plaats van het Paritair Komitee waarin hogergenoemd ontwerpvoorstel werd genotuleerd. Dezelfde dag werd het voorstel aanvaard door het personeel van het Instituut.

De meerderheid bleek genoeg te nemen met het bereikte resultaat en besloot van verdere aktie af te zien.

Nochtans blijft één personeelslid ontslagen.

Hiermee wordt een ernstig precedent geschapen voor een ontslag om privé-redenen, vermits deze personeelsleden niets te maken hebben met het statuut van het onderwijzend personeel in het vrij onderwijs.

Zij worden tewerkgesteld met een bediendenkontraat en resorteren onder het ministerie van Volksgezondheid.

Juist deze mensen hebben zich steeds vol entoesiasme en idealen ingezet voor kinderen, ouders en personeel van de instelling. Hoe is het mogelijk dat een zgn. 'karitatieve elite' zo'n beslissing treft op basis van een anoniem schrijven?

Uiteraard is de verstandhouding en het vertrouwen binnen de instelling totaal zoek. Het compromis wordt echter niet aanvaard door een aantal mensen buiten de instelling die daarom een aktiekomitee hebben gevormd.

AKTIEKOMITEE OPGERICHT.

Dit komitee dient een aanklacht in tegen vermelde feiten:

- eerst worden twee beroepsbekwame mensen ontslagen omwille van privé-redenen.
- om éénzelfde reden, nl. het ongehuwd samenwonen wordt de ene persoon terug aangenomen terwijl de andere ontslagen blijft.

Het aktiekomitee eist de terugindienstneming van de heer V., maatschappelijk assistent, en zekerheid van betrekking.

Het komitee zal alles in het werk stellen om de feiten zoveel mogelijk bekend te maken en het ontslag om privé-redenen ongedaan te maken.

Het grootste slachtoffer zijn uiteraard de gehandicapte kinderen. Misschien wou de Beheerraad de zaken besluiten vóór de verkiezingen en vóór het jaar van het KINDBegint.

Aktiekomitee Diane De Laet
Steentjeslaan, 3 2550 KONTICH
031/57.62.24

WEST-DUITSLAND: HARD TEGEN HARD IN HET STAALKONFLIKT.

(BPA/LEUVEN, 11 DECEMBER 1978)

Een staking in de Duitse Bondsrepubliek is altijd iets dat een speciale aandacht vraagt. Na de totale verwoesting in de tweede wereldoorlog, heeft dit land zich tot een leidende kapitalistische en imperialistische mogendheid opgemerkt. Verscheidene van de grote ondernemers die destijds Hitler aan de macht brachten hebben na een korte gevangenschap hun posities weer ingenomen. De meeste kommunisten en strijdsyndikalistten waren door de Nazi's vermoord en de sociale vrede werd aan de arbeiders voorgespiegeld als de enige garantie om een ontreding, als deze waaraan de Weimar-republiek ten onder ging, te voorkomen. Sociaal-demokraten en vakbondsleiders begroeven de klassetegenstellingen en schaalden zich in het begin van de jaren zeventig achter de 'Mitbestimmung' binnen het kapitalisme. De staking die 2 weken geleden door 50.000 staalarbeiders uit het Ruhrgebied werd ingezet, zou dus wel eens een historische wending van de sociale verhoudingen in West-Duitsland kunnen betekenen.

Na weken onderhandelen tussen de staalpatroons en de I.G. Metall-vakbond bleek eind november dat er geen overeenkomst mogelijk was. Beide partijen bleven onverzettelijk op hun standpunt: om de toenemende afdankingen tegen te houden eist de vakbond de invoering van de 35-uren week (tevens wordt een loonsverhoging van 5% geëist), de patroons daarentegen willen enkel een vakantieverlenging tot 6 weken en een loonsverhoging met 2,1% toestaan. De reactie van de arbeiders liet niet lang op zich wachten: in 20 steden betoogden ruim 100.000 staalarbieders voor hun eisen. De slogans klonken overal hetzelfde: "Die Arbeitgeber machen Dampf, wir sind bereit zum Arbeitskampf." "2,1% sind ein Hahn, wir haben uns unseren Anteil schon." "Strauss-Kohl-Esser: Arbeitsplatzfresser." "Eins, zwei, drei, vier-Die Arbeitszeit verkürzen wir." De I.G. Metall liet daarop haar leden stemmen over staking: 87% waren voor, slechts 8% tegen. In de grote bedrijven Hoesch-Westfalen, Thyssen-Hamborn en Mannesmann-Huckrungen stemden respektievelijk 92,7%, 93% en 95% voor staking. Ofschoon de vakbond van de staalarbeiders de toestemming van haar leden had gekregen om stakingen uit te roepen in gans Noordrijnland-Westfalen, Bremen en de streek van Osnabrück, ging ze

slechts over tot selectieve stakingen in acht bedrijven (om de drie hogervernoemden). De staking betrof aldus 50.000 arbeiders.

LASTERKAMPANJE

Er kan natuurlijk geen sociaal konflikt in de Bondsrepubliek ontstaan of de bijna uitsluitend rechtse pers tracht de akties van de arbeiders in een kwaad daglicht te stellen. Zo gebeurt het ook met de staking van de staalarbeiders. Als we Springerkranten mogen geloven dan is het de arbeiders er enkel om te doen een uur vroeger in hun zetel voor de TV te zitten. En dan zijn er ook nog de totaal uit de lucht gegrepen cijfers over de stakingsgelden die de arbeiders ontvangen. Op deze manier wil men de staalarbeiders als een stel profiteurs voorstellen die er enkel op uit zijn om de kap van de gemeenschap te leven. In werkelijkheid gaat het bij de de 35-uren eis uitsluitend om de vrijwaring van de bedreigde arbeidsplaatsen. De laatste jaren zijn er door rationalisaties tienduizenden arbeidsplaatsen in de West-Duitse staalindustrie verloren gegaan, men spreekt van een verlies van gem. 1000 arbeidsplaatsen per maand. Op een manifestatie te Dortmund stelde IGM-voorzitter Loderer de zaken zeer scherp: "Indien we het huidige arbeidersbestand in de staalindustrie wil-

len handhaven, dan moet de wekelijkse arbeidstijd in 1985 tot ongeveer 16 uren verminderd zijn. Blijft de arbeidstijd onveranderd, dan zal de tewerkstelling in het midden van de tachtigerjaren tot de helft gereduceerd zijn". Alhoewel de IGM-leiders die stap zelf nog niet zetten, blijkt uit een dergelijke uitspraak wel dat het weinig zin heeft de 35-uren week te betrachten zonder de strijd tegen de kapitalistische rationaliseringen als zodanig te voeren. Linkse revolutionaire groepen als de Kommunistischen Bund roepen de strijd bare arbeidersoppositie dan ook op om de strijd in die zin de oriënteren, als een konfrontatie van klasse tegen klasse.

LOCK OUT

De staalbazen hebben op deze eerste staking in 50 jaar (in 1928 ging het om een loonsverhoging met 25 Pfennig per uur) al van bij de aanvang keihard gereageerd: een lock out (ontzeggen van toegang tot het bedrijf aan al wie er werkt) werd uitgevaardigd tegen 28.900 arbeiders uit 8 andere bedrijven.

Net als bij de kranten- en metaalstakingen begin dit jaar, willen de patroons op deze wijze de vakbondskas treffen. 'De arbeiders zullen dan wel bakzeil halen vooraleer we zelf tot toegevingen genoopt zijn', zo redeneren de patroons. Zij voelen zich overigens gesteund door het gerecht, bij vorige gelegenheden beslisten de rechtbanken nl. dat uitsluitingen wettig zijn. Het is dan ook niet verwonderlijk dat men in het Ruhrgebied parallelen begint te trekken met de staking in 1928. Met de volle medewerking van de staalpatroons werd toen het begin van democratie onder de Weimar-republiek in de kiem gesmoord. Judith, een IGM-leider, zei in dit verband onlangs: "Eens waren de vertegenwoordigers van de staalindustrie de stijgbeugelhouders van het fascisme. De geest van hun huidige uitlatingen dwingt ons schrikwekkende parallelen met toen te trekken." Tenslotte moet men bij deze lock-out niet denken dat het hier enkel en alleen gaat om een aktie van de staalbazen. Veel tekenen wijzen erop dat de Westduitse werkge-

versorganisaties BDI en BDA de staal als speerpunt gebruiken in hun verzet tegen de werktijdverkorting en de syndikale aktie. Dat de verhouding tussen werkgevers en vakbonden de laatste tijd zeer veranderd is blijkt uit het proces tegen de 'Mitbestimmung' te Karlsruhe, uitgaande van de werkgeversorganisaties. Het klimaat van sociaal-ekonomische solidariteit, dat sinds de tweede wereldoorlog in West-Duitsland het schoon weer bepaalde, is erg verkoeld. Het moge een les zijn voor iedereen die nog gelooft dat de arbeiders de vrije-markteconomie kunnen 'mede-beheren'.

STIMMZETTEL

zur Urabstimmung ab Samstag, dem 18. November 1978, 14.00 Uhr, bis Dienstag, den 21. November 1978, 14.00 Uhr.

Bist Du bereit, für folgende Forderungen zu streiken?

Verkürzung der tariflichen Wochenarbeitszeit bei vollem Lohnausgleich mit dem Ziel der 35-Stunden-Woche, auch durch Freizeitausgleich.

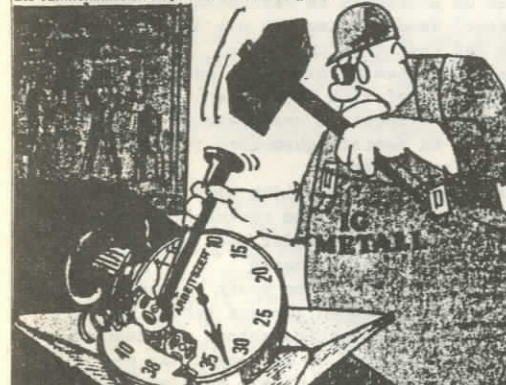
Erhöhung der Tariflöhne und Tarifgehälter um 5 % sowie Erhöhung der Ausbildungsvergütung

für das 1. und 2. Ausbildungsjahr um DM 40,00, für das 3. und 4. Ausbildungsjahr um DM 30,00.

☒ JA

☐ NEIN

Die Tarifkommission empfiehlt: Stimme mit „JA“.

Hier berichtet der Fachmann
of hoe de Springer-pers de staalarbeidersstaking probeert belachelijk te maken.

FLASH BUITENLAND.

BAZEL: INTERNATIONALE COORDINATIE VAN KERNSTOPGROEPINGEN TE BAZEL.

Op 2 en 3 december ging er de tweede Internationale koördinatie van kernstopgroepen door te Bazel. Afspraken werden gemaakt om een internationale manifestatiedag te organiseren tegen het gebruik van kernenergie voor zowel militaire als burgerlijke doeleinden, en dit op 3 juni 1979 (pinksteren). Van

nu af zullen in diverse landen de voorbereidingen voor deze internationale betoging starten. Voor België is de betoging voorzien te Doel. De koördinatie in België berust bij VAKS (verenigde aktiegroepen kernstop), Consciencestraat 46, 2000 Antwerpen. Groeperingen, aktiekomitees en personen die wensen mee te helpen bij de voorbereidingen en de mobilisatie kunnen hiermee contact opnemen.

LARZAC: DE DEUR STAAT MISCHIEEN OP EEN KIER.

(BPA/Leuven 11/12/78, zie ook 161)

Zaterdag 2 december eindigde de 720 km. lange mars op Parijs van een 20-tal boeren uit de Larzac met hun familieleden. 'Les Larzac' werden opgewacht aan de Porte d'Orléans door meer dan 30.000 medebetogers die samen een stuk weg langs de ring van Parijs aflegden. In Parijs zelf was elke betoging verboden.

De bedoeling van deze harde voettocht was een onderhoud af te dwingen met de Franse president. Deze had - terwijl de groep zich een weg baande naar Parijs en zodoende een golf van solidariteit opwekte - zich reeds gedistancieerd van elke definitieve uitspraak over het lot van de boeren van de Larzac.

Door toedoen van Giscard d'Estaing persoonlijk hebben ze een 3-uur durend onderhoud kunnen hebben met de topambtenaren van landsverdediging, die beslissingsmacht hebben over de uitbreiding van het legerkamp op de Causse du Larzac.

De boeren kregen te horen dat de onteigeningen die nu administratief in orde zijn, zullen doorgevoerd worden; het leger zal dan zo'n 14.000ha. Larzac-grond bezitten, vandaag zijn dat er zo'n 4.000!!

Men voorziet echter de mogelijkheid om nog hele stukken grond, hoewel ze van eigenaar zijn veranderd, door de boeren te laten bewerken. Op de vraag van de boeren om niemand van zijn gronden te verjagen, werd geantwoord, dat de boeren zoveel mogelijk in hun 'leefwereld' (dans leur environnement) zouden gelaten worden.

Beide partijen zouden voor het

eind van het jaar een overgangsregeling proberen te treffen. De boeren, die eigenlijk niet kregen wat ze verlangden, blijven wel op hun hoede. Ze vertelden op een perskonferentie dat ze eerst thuis op de Causse de andere boeren gingen inlichten om dan in de kortst mogelijke tijd een definitief standpunt in te nemen. We hebben nog een hele serie geweldloze akties in petto; mogelijk wordt er weer tot de aktie overgegaan, zeggen ze. Ook zal op de Causse een bank voor boeren worden opgericht om een ekonomische verstikking van de streek tegen te gaan.

De overheid heeft wel voor het eerst de dialoog aanvaard; de parlementsleden uit de Aveyron hebben op 12 december een onderhoud met de minister van landsverdediging, Yvon Bourges, zelf. In Parijs zelf werden de boeren ook verwelkomd door F.Mitterrand, voorzitter van de PS., en door verschillende mensen van de oppositie, die allen hun steun betuigden.

Dat deze boeren sommigen een doorn in het oog zijn, mocht verleden week blijken uit advertenties geplaatst in een aantal Franse kranten, een halve blz. groot en onder de kop: "De waarheid over de Larzac". Een nationaal bindingskomitee verdediging-leger-natie herleidt de strijd van de boeren tot een staaltje van anti-militaristische propaganda. Een uitbreiding van het kamp zou 'de veiligheid van de Franse natie' en de ekonomische situatie in de streek ten goede komen. 'Het belang van de staat gaat boven dat van de partikulieren'; kortom: le Larzac n'est plus qu'un prétexte.

Bij gebrek aan andere overtuigingsargumenten, menen sommigen de publieke opinie te moeten bewerken via een dure publiciteitskampanje.

PERSKOMMUNIKEE VAN HET OVERLEGCENTRUM VOOR DE VREDE N.A.V. NAVOTOP(7 EN 8/12).

Aan de vooravond van de NAVO Top van 7 en 8 december ek. heeft het Overlegcentrum voor de Vrede het noodzakelijk geoordeeld een onderhoud te vragen met dhr. Van den Boeynants Eerste Minister en Minister van Landsverdediging om deze haar ongerustheid uit te drukken in betrekking tot de aanmaak van de neutronenbom. Het OCV, de overkoepelende vredesbeweging waarbij dertig nationale vlaamse organisaties aangesloten zijn, nam reeds op 21 september '77 een standpunt in tegen de neutronenbom. De delegatie van het OCV wil van de gelegenheid gebruik maken om de eerste reeks van ongeveer 50.000 handtekeningen die o.m. door Vrede VZW, Pax Christi, OCV Gent en Links tegen de neutronenbom in Vlaanderen werden samengebracht aan de Premier te overhandigen. De delegatie wil de Minister tevens bekend maken dat 150 Belgische parlementairen een gelijkaardige petitie ondertekenden en de belangrijkste sociale, politieke, kulturele, jeugd, vrouwen en andere organisaties van ons land zich tegen de vervaardiging van de neutronenbom en het opslaan van dit nieuwe wapen in ons land hebben uitgesproken.

Dat President Carter, na zijn verklaring van 7 april waarin hij de vervaardiging van de neutronenbom had opgeschort, op 18 oktober komt te besluiten reeds de basiselementen voor de neutronenbom te laten fabriceren, maakt het OCV ongerust. Dit is tevens het geval voor wat betreft de vergadering van de nucleaire piangroep van de NAVO waar op 19 oktober plannen werden uitgewerkt voor wat betreft de modernisering van het arsenaal van de tactische kernwapens met beperkte draagkracht voor het operatieterrein in Europa.

- Het Overlegcentrum voor de Vrede doet beroep op de Eerste Minister en de Regering, binnen de raadgevingen van de NAVO een duidelijk standpunt tegen de neutronenbom in te nemen.
- Het OCV vraagt de regering, zoals dit door Minister Simonet in de Kamer plechtig werd verklaard, geen enkele verplichting aan te gaan zonder vooraf het Parlement te raadplegen.
- Om het even welke beslissing de andere NAVO partners ooit nemen, het opslaan van de neutronenbom en andere kernwapens in ons land te weigeren.
- Zich aan te sluiten bij de OUN gedane voorstellen om de neutronenbom buiten de wet te stellen en hiervoor desgevallend zelf het initiatief te nemen.
- Beroep te doen op President Carter en alle regeringsleiders om definitief af te zien van de aanmaak van de neutronenbom O.C.V., Fontainasplein 9/11, 1000 Brussel

PERSMEDEDELING: JONGSOCIALISTEN DREIGEN MET OPVOERING VAN EIGEN SHOW:

"OH, OOSTENDE!!!"

De Jongsocialisten Oostende namen met verstomming kennis van de druk die wordt uitgeoefend om de musical 'Oh Calcutta!' in het Oostendse Kursaal te verbieden. Deze show, wat ook haar kwaliteiten mogen wezen, werd reeds jaren geleden opgevoerd in Londen, Amsterdam, Parijs en zelfs reeds in eigen land.

Dat de 'obsceniteit' van 'Oh Calcutta!' wordt aangegrepen als argument om regelrechte censuur in te voeren, kan niet verdoezeld worden. Daarmee gaat het parket, gezien de drukking die ervan uitgaat, ook zijn boekje te buiten. Niet alleen vinden de Oostendse Jongsocialisten dit verbod onaanvaardbaar, het getuigt daarbij ook van bekrompenheid. Eens te meer viert de belachelijkheid hoogtij: 'Le ridicule ne tue pas...' De Oostendse Jongsocialisten dreigen er dan ook mee een eigen show op te voeren onder de naam 'Oh Oostende!'

Volkshuis Oostende, J. Pourquasstraat 27, 8400 Oostende

PERSMEDEDELING VAN AGALEV: LIEVER TRAMS DAN TANKS.

Met afschuw nemen de Groene Fietzers van Antwerpen er kennis van dat onlangs (uitgerekend op de dertigste verjaardag van de universele verklaring van de mensenrechten) nieuwe straat-pantserwagens aan de pers werden voorgesteld. Gezien hun levering aan de rijkswacht kunnen deze wagens immers alleen bestemd zijn om te worden ingezet tegen onze eigen mensen.

Hoe meer vredelievende en sober-levende bevolkingsgroepen zich tegen de geldmachters keren die bvb achter de kernenergie, de gedwongen ruilverkaveling en wapenleveringen schuilgaan, hoe brutaler deze machten zich van de rijkswacht en de politie bedienen. Wanneer iets echt goed is voor het volk, zo vragen de Groene Fietzers zich af, waarom zijn er dan pantserwagens nodig om dat goed tegen het volk te beschermen?

De Groene Fietzers betreuren bovendien dat, zoals ook nu weer blijkt, het gepantserd vervoer van buitengewone ordestrejdkrachten meer geld en aandacht krijgt dan het vredelievend openbaar vervoer van gewone zwakke weggebruikers. Hiervoor meer aandacht opbrengen zou volgens de Groene Fietzers én veel minder kosten én veel meer mensen werk bezorgen.

Agalev, Rodenbachstraat 20, 2200 Borgerhout.

PERSMEDEDELING VAN HET AKTIEKOMITEE NEEFSTEEG.

Op woensdag 6 december woonden we de laatste zitting bij van het proces dat de Neefsteegbewoners hebben ingespannen tegen hun huisbaas Verhaegen. Zoals men weet vorderen de bewoners, op grond van Art.1720 van het BW een aantal belangrijke herstellingen die de eigenaar van de Neefsteeg tot hiertoe weigerde te doen. Een onderzoek door een gerechtskundige, in juni 11 bevestigde de klachten van de bewoners en legde de herstellingen ten laste van de huisbaas. Deze ontkende zijn verantwoordelijkheden niet, maar trachtte gedurende enige maanden de procedure te vertragen, o.a. door de beruchte 'bouwpromotor' Vander Veken aan wie hij de steeg wil verkopen, in het geding te betrekken.

Op de zitting van 6 december speelde hij zijn laatste troef uit. Zijn advocaat (hijzelf laat zich nooit zéén) diende een zg. 'tegenreis' in: hij verzocht de vrederechter de huurkontrakten te verbreken en de Neefsteegbewoners te doen uitdrijven, 8 dagen na de rechtspraak!

Men kan de ernst van dergelijke handelswijze niet genoeg benadrukken, want ze betekent een openlijke verkrachting van de geest van het BW, dat de eigenaar zonder meer verplicht de bedoelde herstellingswerken uit te voeren.

Als voornaamste reden voor de uitdrijving voert Verhaegen aan dat de bewoners hem te laat zouden gemaand hebben tot de herstellingen en dat daardoor ernstige schade ontstaan is. Verhaegen was echter maar al te goed op de hoogte van de toestand. Tot in de zomer van '77 bezocht hij regelmatig de Neefsteeg, waarbij de bewoners hem vaak genoeg wezen op de slechte dakgoten, enz. Waar er grote onkosten zouden zijn deed hij echter niet méér dan beloven... De bewoners begripen nu pas waarom: al die tijd trachtte hij immers de steeg te verkopen.

Het is wel hemeltergend te zien hoe diezelfde man, na een valse huuropzeg en na de intimidatie en chantagepraktijken van zijn spitsbroeder Vander Veken, nu als laatste uitweg tracht de Neefsteegbewoners te doen boeten voor zijn eigen fouten.

De zaak is nu in beraad. Binnen de 30 dagen zal de vrederechter een uitspraak doen. Alle ogen zijn op hem gericht...

Aktiesekretariaat Neefsteeg, Grote Beerstraat 11, 2000 Antwerpen.

DE RECHTEN VAN DE DOPPER handboek voor de werkloze

Ja ja, nu is iedereen even slim. De dopper hoeft nergens meer te gaan bededen om elementaire informatie over zijn eigen situatie. Want waar is dat handboek nu weeraar? Hier: De Rechten van de dopper.

De bedoeling van het boek is dubbel. Eerst en vooral wil men zorgen voor de broodnodige informatie over de rechten en plichten aan de dop. Ten tweede wordt er stelling genomen.

Waar de auteurs het nodig achten geven ze hun visie, hun kritiek op de werkloosheidsreglementering en gaan ze in tegen vooroordelen, misvattingen en roddels over de doppers.

Wat betreft de informatieve kant van de zaak, het is al vaak gezegd: de wetgeving is onbegrijpelijk. En daar is de dopwetgeving geen uitzondering op, integendeel. Het is dus belangrijk dat de hele materie verstaanbaar en doorzichtig is. De omwentelendheid ter zake bij de doppers schept een sfeer van grote onzekerheid. Mag ik nu eigenlijk nog klusjes opknappen voor mijn vrienden, moet ik alle jobs aanvaarden die de RVA mij voorschotelt. Een krasse illustratie in dit verband: toen we enkele weken terug gingen spreken voor een werkløzengroep in Aarschot vroeg iemand of een dopper op kaffé mag gaan en zo ja of hij ook mag neerzitten. Zo vertelt het dopperskomitee.

Informatie is ook belangrijk omdat de werklozen een grote groep uitmaken, groter dan men wil doen geloven. RVA-cijfers: 300.000 uitkeringsgerechtigde volledige werklozen. Dat is echter niet het eksakte werklozencijfer. Want er zijn ook nog gedeeltelijk werklozen, werklozen die ingeschreven zijn als werkzoekende maar niet uitkeringsgerechtigd zijn, werklozen die via het Plan Spitaels een tijdelijke job hebben, maar dus helemaal geen volwaardige werknemers zijn. Zo komen we aan een cijfer van om en bij de 500.000 werklozen. En we bakken het nog bruiner... Het Hoger Instituut voor de Arbeid te Leuven heeft nagegaan hoeveel mensen tijdens het jaar 76 minstens één dag werkloos zijn geweest. Men kwam tot het ontstellende cijfer van 973.500. Dus zo'n miljoen mensen die de werkloosheid aan den lijve ondervonden. Nemen we de arbeiders afzonderlijk, dan zien we dat meer dan de helft tijdens dat jaar werkloos werden, namelijk 56%. Bij de bedienden is dat slechts 8% (hier gaat het enkel om volledig werklozen). Tel daarbij nog de gezinnen van de werklozen en je komt tot een werkelijk verbijsterend groot aantal mensen die met werkloosheid te maken heeft.

Tenslotte stelde men ook vast dat een dergelijke publikatie totnu toe in Vlaanderen onbestaande was. Niemand - en we denken dan in de eerste plaats aan vakbonden en RVA - is er toe gekomen zelfs na jaren crisis die hele werkloosheidsreglementering toegankelijk te maken voor de betrokkenen zelf.

Het boek valt uiteen in twee delen: Deel I behandelt de moeilijke geboorte van de werkloosheidsverzekering, waarin wordt aangetoond dat het recht op dop geen vrijgevigheid van de burgerij is, maar afgedwongen door arbeidersstrijd. Deel II behandelt dan ten voeten uit de grote en de kleine problemen aan de dop. Men start met een korte beschouwing over de arbeidsbemiddelende taak van de RVA, beroepsopleiding en herscholing. Daarin wordt nagegaan wie gerechtigd is op werkloosheidsuitkering: twee categorieën mensen die gewerkt hebben en schoolverlaters. Daarna gaat men na wat er zoal kan voorvallen als je dopt: eerst en vooral moet er een hele resem papieren in orde ggebracht worden - daarna volgt een stuk over alle mogelijke gevallen van afwezigheid bij de stempelkontrole - ook: het probleem van doppen en studeren, doppen en werken: het belangrijkste punt van zwart werk - vervolgens een uiteenzetting over de passende dienstbetrekking. Niet alle werk moet door een dopper aanvaard worden. Ook de absurde begrippen abnormale langdurige of wekerende werkloosheid en de gevallen van vrijwillige werkloosheid worden onder de loep genomen. De volgende hoofdstukken handelen over sancties, de uitkeringen, de werkloze gehandicapte, belasting op het doggeld en het Plan Spitaels.

En dan de tweede bedoeling van 'De Rechten van de dopper': "We stellen ons op aan de kant van de doppers" zo zeggen de auteurs, "vanuit die houding proberen we doorheen het hele handboek de vooroordelen tegen de werklozen te ontcrachten én steekhoudende kritiek te geven telkens wanneer de wetgever het recht op een arbeidsvergoeding aantast, zo bijvoorbeeld: het begrip 'passende dienstbetrekking' dat zo ruim omschreven is dat een dopper kan verplicht worden een regelrecht ongeschikte job te aanvaarden."

In dit verband willen we aan de hand van droge cijfers een juister beeld aangeven van het probleem van de werkloosheid. In 76 werd evenveel geproduceerd als in 74, alleen had de industrie daarvoor 140.000 werknemers minder van doen. En toch zijn het de werklozen die jaarlijks met duizenden op het matje geroepen worden bij de RVA. Moeten niet veel meer ondernemingen eens aan een stevig verhoor van de RVA onderworpen worden?

Laat ons nu eens nagaan wie vooral door werkloosheid wordt getroffen. Wat cijfers in dat verband. We bekijken eerst de scholingsgraad van de werklozen. Nemen we de groep werklozen onder de 15 jaar, dan vormen de mensen die slechts tot hun 14 jaar naar school zijn geweest 45% van de hele groep.

Bevestiging van dit cijfer vinden we als we de werklozen uitsplitsen naar het vroeger verdiende loon: 92% van de doppers verdienen vroeger nog geen 28.000 bruto. Het besluit aan Leroy en Casier - de twee waaalse onderzoekers in kwestie - was dan ook dat het risico op werkloosheid sterk gekoncentreerd is onderaan de loonhiërarchie. De kans op werkloosheid als fenomeen van sociale ongelijkheid: wie minst verdient riskeert dan nog es vlugst werkloos te geraken. De hetze tegen de doppers wordt er des te cynischer om.

De auteurs: "Wij stellen het recht op arbeid. Kan dat niet gegarandeerd worden voor iedereen, dan moet een maatschappij met fatsoen zorgen voor een vervangingsinkomen. Dop is dus een recht en geen gunst. Als de RVA dan die dop wil afpakken dan moet de RVA schuld, in casu werkonwilligheid, bij de dopper kunnen bewijzen en niet omgekeerd. En dat kan alleen maar als de RVA de dopper een werkelijk passende job aanbiedt. Alleen dat is een ernstige manier om de profiteurs eruit te halen. Al de rest is afbraak van elementaire sociale verworvenheden. En daarbij denken we vooral aan de schorsingen omwille van langdurige werkloosheid."

Hierbij aansluitend: Het is duidelijk dat de doppers zich moeten organiseren. Werkloosheid werkt sterk individu aliserend. Je hebt geen directe band met andere doppers, je wordt alleen geroepen voor een verhoor bij de RVA... Doppers hebben eigen belangen, specifieke eisen tegenover RVA en regering. Gelukkig beginnen de vakbonden het stilaan wat in te zien. Daarom kan dit boek een aanzet zijn voor bredere organisatie van werklozen. De auteurs van het boek (en niet alleen zij) hopen op reactie en voorstellen naar aanleiding van het verschijnen van dit handboek. Dopperssolidariteit mag geen kontradiktie zijn.

Het boek is voor een prikje, zijnde 70fr. te verkrijgen bij alle wetswinkels, wereldwinkels en betere kruideniers. Of administratiefgewijs via br. 001-0778287-35 van WetsW Leuven, met vermelding "De Rechten van de dopper".